

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
1999/C 20/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-102/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 64/433/ΕΟΚ, 91/497/ΕΟΚ και 89/662/ΕΟΚ — Υποχρέωση επιθέσεως ειδικού σήματος και υποχρέωση θερμοκής επεξεργασίας του κρέατος αρσενικού χοίρου)	1
1999/C 20/02	Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-391/95 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Van Uden Maritime BV, που ασκεί δραστηριότητα υπό την επωνυμία Van Uden Africa Line κατά Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line κ.λπ. (Σύμβαση των Βρυξελλών — Ρήτρα διαιτησίας — Προκαταβολή — Έννοια των ασφαλιστικών μέτρων)	2
1999/C 20/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-150/94: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηριζομένου από το Βασίλειο της Ισπανίας και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή εμπορική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/94 — Ποσοτώσεις εισαγωγών ορισμένων παιχνιδιών προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας)	3
1999/C 20/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-66/96 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης του Sø- og Handelsretten: Handels- og Kontorfunktionærerne i Danmark κ.λπ., κατά Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger κ.λπ. (Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Αμοιβές — Συνθήκες εργασίας εγγύου)	3
1999/C 20/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-252/96 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns (Αίτηση αναιρέσεως — Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου — Απαγόρευση της προβολής νέων ισχυρισμών — Δυνατότητα εφαρμογής επί του Πρωτοδικείου — Υπάλληλοι — Μετάταξη σε άλλο κοινοτικό όργανο)	4

1999/C 20/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-235/97: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1993 — Σιτηρά — Επιστροφή κατά την εξαγωγή λιωμένου τυριού)	5
1999/C 20/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-316/97 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Giuliana Gaspari (Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αναρρωτική άδεια — Ιατρικό πιστοποιητικό — Ιατρική εξέταση ελέγχου — Πορίσματα που αντιφάσκουν με το ιατρικό πιστοποιητικό — Υποχρέωση αιτιολογίας — Δικαιώματα άμυνας)	5
1999/C 20/08	Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-274/96 (αίτηση της Pretura circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινικές δίκες κατά Horst Otto Bickel και Ulrich Franz (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Γλωσσικό καθεστώς που ισχύει στις ποινικές δίκες)	6
1999/C 20/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-214/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ)	6
1999/C 20/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-308/97 (αίτηση της Pretura circondariale di Bari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Giuseppe Manfredi κατά Regione Puglia (Οίνος — Φύτευση νέων αμπελώνων — Επιτραπέζια σταφύλια)	7
1999/C 20/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-1/97 (αίτηση του Verwaltungsgericht der Freien Hansestadt Bremen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Mehmet Birden κατά Stadtgemeinde Bremen (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως αριθ. 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Πεδίο εφαρμογής — Τούρκος υπήκοος με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου στο πλαίσιο προγράμματος που χρηματοδοτείται από το Δημόσιο και έχει ως αντικείμενο να καταστεί δυνατή η ένταξη στην αγορά εργασίας των εξαρτωμένων από την κοινωνική πρόνοια προσώπων)	7
1999/C 20/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-7/97 (αίτηση του Oberlandesgericht Wien για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Oscar Bronner GmbH & Co. KG κατά Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG και Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG (Άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ — Καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως — Άρνηση εκ μέρους επιχειρήσεως τύπου, κατέχουσας δεσπόζουσα θέση στο έδαφος κράτους μέλους, να περιλάβει τη διανομή ανταγωνιστικής ημερήσιας εφημερίδας άλλης επιχειρήσεως του ίδιου κράτους μέλους στο δικό της σύστημα της κατ' οίκον διανομής εφημερίδων)	8
1999/C 20/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-370/96 (αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Covita ABE κατά Ελληνικού Δημοσίου (Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1591/92 — Εξισωτική εισφορά κατά την εισαγωγή κερασίων καταγωγής Βουλγαρίας — Βεβαίωση — Είσπραξη εκ των υστέρων)	8

1999/C 20/14	Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-326/96 (αίτηση του Employment Appeal Tribunal, London, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): B. S. Levez κατά T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα των αμοιβών — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ — Οδηγία 75/117/ΕΟΚ — Κυρώσεις για παραβάσεις της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναδρομικές αμοιβές — Εθνική νομοθεσία περιορίζουσα το δικαίωμα επί αναδρομικής καταβολής αμοιβών μόνο στα δύο προ της ασκήσεως της αγωγής έτη — Παρόμοιες ένδικες προσφυγές του εσωτερικού δικαίου)	9
1999/C 20/15	Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-410/96 (αίτηση του tribunal de grande instance de Metz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική δίκη κατά André Ambry (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Παροχή χρηματικής εγγυήσεως — Δυνατότητα πρακτορείου ταξιδιών, για να διαθέτει την απαραίτητη για την άσκηση της δραστηριότητάς του εγγύηση, να χρησιμοποιεί εγγύηση παρασχεθείσα από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με έδρα σε άλλο κράτος μέλος)	10
1999/C 20/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-200/97 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ecotrade Srl κατά Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (Κρατικές ενισχύσεις — Έννοια — Πλεονέκτημα παρεχόμενο χωρίς μεταφορά δημόσιων πόρων — Επιχειρήσεις ευρισκόμενες σε κατάσταση αφερεγγυότητας — Άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΚ — Άρθρο 4, στοιχείο γ) της Συνθήκης ΕΚΑΧ)	10
1999/C 20/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-337/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Industrial Refuse & Coal Energy Ltd (Ρήτρα διαιτησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως)	11
1999/C 20/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-368/96 [αίτηση του High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen κατά The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εμπροσωπούμενης από το The Medicines Control Agency) (Φάρμακα — Άδεια κυκλοφορίας — Συντομευμένη διαδικασία — Ουσιαστικώς παρεμφερή προϊόντα)	11
1999/C 20/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-67/97 (αίτηση του Kriminalret i Frederikshavn για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): ποινική δίκη κατά Ditlev Bluhme (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Απαγόρευση των ποσοτικών περιορισμών και των μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος μεταξύ κρατών μελών — Παρεκκλίσεις — Προστασία της υγείας και της ζωής των ζώων — Μέλισσες της φυλής Apis mellifera mellifera (καφετιά μέλισσα του Læsø))	12
1999/C 20/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-233/97 (αίτηση του Uudenmaan lääninoikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): διαδικασία που κίνησε η KappAhl Oy (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Προϊόντα που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία — Πράξη προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας — Διατάξεις προβλέπουσες παρεκκλίσεις — Άρθρο 99)	13
1999/C 20/21	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-247/97 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt, Transports A. M. Schoonbroodt SPRL κατά Βελγικού Δημοσίου (Άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Εθνική νομοθεσία υιοθετούσα κοινοτικές διατάξεις — Τελωνειακές ατέλειες — Καύσιμα ευρισκόμενα επί χειρσαίων οχημάτων με κινητήρα — Έννοια των «κανονικών δεξαμενών καυσίμων»)	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
1999/C 20/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-259/97 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Uwe Clees κατά Hauptzollamt Wuppertal (Κοινό δασμολόγιο — Συλλογές και αντικείμενα συλλογών που παρουσιάζουν ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον — Παλαιά αυτοκίνητα)	14
1999/C 20/23	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-381/97 (αίτηση του tribunal de première instance de Nivelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Belgocodex SA κατά Βελγικού Δημοσίου (Πρώτη και έκτη οδηγία ΦΠΑ — Μισθώσεις ακινήτων — Δικαίωμα επιλογής φορολογήσεως)	15
1999/C 20/24	Διάταξη του δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-162/98 (αίτηση του Oberlandesgericht Köln για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): έφεση κατά διοικητικού προστίμου, την οποία άσκησε ο Hans-Jürgen Hartmann (Αίτηση ερμηνείας συμφωνίας συναφθείσας μεταξύ ορισμένων κρατών μελών στο πλαίσιο του άρθρου 8 της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	15
1999/C 20/25	Υπόθεση C-390/98: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales), με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1998 στην υπόθεση H. J. Banks & Company Ltd κατά 1) The Coal Authority και 2) The Secretary of State for Trade and Industry	16
1999/C 20/26	Υπόθεση C-403/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Cagliari, με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1998, στην υπόθεση Azienda Agricola Monte Arcosu s.r.l. κατά των Regione Autonoma della Sardegna, Organismo Comprensoriale n. 24 della Sardegna και E.R.S.A.T.-Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura	16
1999/C 20/27	Υπόθεση C-406/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL)	17
1999/C 20/28	Υπόθεση C-409/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Commissioners of Customs and Excise κατά Mirror Group plc	17
1999/C 20/29	Υπόθεση C-411/98: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (όγδοο τμήμα) με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Angelo Ferlini κατά Centre Hospitalier de Luxembourg	18
1999/C 20/30	Υπόθεση C-415/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση Laszlo Bakcsi κατά Finanzamt Fürstentfeldbruck	19
1999/C 20/31	Υπόθεση C-416/98: Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της εταιρείας «Νέα Ενεργειακή Τεχνολογία ΕΠΕ» που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 1998	19

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
1999/C 20/32	Υπόθεση C-419/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Pretura circondariale di Genova (Ιταλία) με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1998, στο πλαίσιο της διαφοράς Marcella Moretti κατά Banco Ambrosiano Veneto SpA	20
1999/C 20/33	Υπόθεση C-421/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1998	20
1999/C 20/34	Υπόθεση C-422/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles (έκτο τμήμα) με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung και 17 άλλοι κατά Βελγικού Δημοσίου, Υπουργείου Οικονομικών, Υπηρεσία τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως	21
1999/C 20/35	Υπόθεση C-425/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση Marca Mode CV κατά 1. Adidas AG, 2. Adidas Benelux BV	21
1999/C 20/36	Υπόθεση C-426/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1998	21
1999/C 20/37	Υπόθεση C-427/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1998	22
1999/C 20/38	Υπόθεση C-429/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998	23
1999/C 20/39	Υπόθεση C-430/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998	23
1999/C 20/40	Υπόθεση C-431/98 P: Αίτηση αναθέσεως του Νικολάου Προγούλη που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998 κατά της διατάξεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/97, Νικόλαος Προγούλης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	24
1999/C 20/41	Υπόθεση C-432/98 P: Αίτηση αναθέσεως που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά της απόφασης της 30ης Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-154/96, Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενου από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών	24
1999/C 20/42	Υπόθεση C-433/98 P: Αίτηση αναθέσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 κατά της απόφασης της 30ης Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-13/97, A. Losch κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενου από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών	25

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
1999/C 20/43	Υπόθεση C-434/98 P: Αίτηση αναίρεσης του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-164/97, Busacca κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	26
1999/C 20/44	Υπόθεση C-435/98 P: Αίτηση αναίρεσης της Sargi Jouhki, που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 (περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Νοεμβρίου 1998) κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-215/97, Sargi Jouhki κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	26
1999/C 20/45	Υπόθεση C-437/98 P: Αίτηση αναίρεσης που υποβλήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 από την Industria del Frío Auxiliar Conservera SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	27
1999/C 20/46	Υπόθεση C-438/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998	28
1999/C 20/47	Διαγραφή της υποθέσεως C-278/97	28
1999/C 20/48	Διαγραφή της υποθέσεως C-296/97	29
1999/C 20/49	Διαγραφή της υποθέσεως C-369/97	29
1999/C 20/50	Διαγραφή της υποθέσεως C-382/97	29
1999/C 20/51	Διαγραφή της υποθέσεως C-377/97	29
1999/C 20/52	Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-239/96 και C-240/96	29
1999/C 20/53	Διαγραφή της υποθέσεως C-370/97	29
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
1999/C 20/54	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση T-25/96 (92), Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)	30
1999/C 20/55	Υπόθεση T-182/98: Προσφυγή της UPS Europe NV/SA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 1998	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
1999/C 20/56	Υπόθεση T-184/98: Αγωγή που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 1998 από τους Dorothy Bell κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	31
1999/C 20/57	Υπόθεση T-186/98: Προσφυγή-αγωγή της Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1998	32
1999/C 20/58	Υπόθεση T-187/98: Προσφυγή-αγωγή του Pascual Juan Cubero Vermurie κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1998	32
1999/C 20/59	Υπόθεση T-189/98: Προσφυγή του Comune di Sassuolo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1998	33

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 12ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-102/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας⁽¹⁾**(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 64/433/ΕΟΚ, 91/497/ΕΟΚ και 89/662/ΕΟΚ — Υποχρέωση επιθέσεως ειδικού σήματος και υποχρέωση θερμοκλής επεξεργασίας του κρέατος αρσενικού χοίρου)**

(1999/C 20/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-102/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Klaus-Dieter Borchardt) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: Ernst Röder και Bernd Klope), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αφενός, θεωρώντας ότι υφίσταται υποχρέωση επιθέσεως σήματος και θερμοκλής επεξεργασίας των σφαγίων μη εννουχισμένων αρσενικών χοίρων, εφόσον το κρέας, ανεξαρτήτως του βάρους του ζώου, παρουσιάζει συγκέντρωση ανδροστερόνης υπερβαίνουσα τα 0,5 μg/g, ανιχνεύσιμη μέσω της τροποποιημένης ανοσοενζυματικής μεθόδου του καθηγητή Claus, και, αφετέρου, θεωρώντας ότι, σε περίπτωση υπερβάσεως της οριακής τιμής των 0,5 μg/g, το κρέας παρουσιάζει έντονη γενετήσια οσμή, που έχει ως συνέπεια να καθίσταται ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο ιε), και 6, παράγραφος 1, στοιχείο β), της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ του

Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων παραγωγής και διάθεσης στην αγορά νωπού κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 129), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/497/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ L 268 της 24.9.1991, σ. 69), σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφος 1, 7 και 8 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 13), καθώς και από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρευόμενα του έκτου τμήματος, G. F. Mancini, J. L. Murray (εισηγητή), H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αφενός, επιβάλλοντας την υποχρέωση επιθέσεως σήματος και θερμοκλής επεξεργασίας των σφαγίων μη εννουχισμένων αρσενικών χοίρων, εφόσον το κρέας, ανεξαρτήτως του βάρους του ζώου, παρουσιάζει συγκέντρωση ανδροστερόνης υπερβαίνουσα τα 0,5 μg/g, ανιχνεύσιμη μέσω της τροποποιημένης ανοσοενζυματικής μεθόδου του καθηγητή Claus, και, αφετέρου, θεωρώντας ότι σε περίπτωση υπερβάσεως της οριακής τιμής των 0,5 μg/g το κρέας παρουσιάζει έντονη γενετήσια οσμή, που έχει ως συνέπεια να καθίσταται ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο ιε), και 6, παράγραφος 1, στοιχείο β), της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων παραγωγής και διάθεσης στην αγορά νωπού κρέατος, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/497/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, καθώς και από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, 7 και 8 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που

εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς.

2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 158 της 1.6.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-391/95 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Van Uden Maritime BV, που ασκεί δραστηριότητα υπό την επωνυμία Van Uden Africa Line κατά Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line κ.λπ. (¹)

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Ρήτρα διαιτησίας — Προκαταβολή — Έννοια των ασφαλιστικών μέτρων)

(1999/C 20/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-391/95, με αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971, για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Van Uden Maritime BV, που ασκεί δραστηριότητα υπό την επωνυμία Van Uden Africa Line και Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line κ.λπ., η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο 4, 3, 5, σημείο 1, και 24 της προαναφερθείσας Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1), και με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982, για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΕΕ L 388 της 31.12.1982, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch και P. Jann, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm (εισηγητή), L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές,

γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 5, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, και με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982, για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει της εν λόγω διατάξεως έχει επίσης δικαιοδοσία να διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα, χωρίς η δικαιοδοσία του ως προς τα μέτρα αυτά να εξαρτάται από άλλες προϋποθέσεις.
2. Οσάκις τα μέρη έχουν εγκύρως αφαιρέσει διαφορά απορρέουσα από σύμβαση από τη δικαιοδοσία των κρατικών δικαστηρίων, προκειμένου να την υποβάλουν σε διαιτητικό δικαστήριο, τα ασφαλιστικά μέτρα δεν μπορούν να διαταχθούν βάσει του άρθρου 5, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.
3. Στον βαθμό που το αντικείμενο αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων αφορά ζήτημα που εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, η Σύμβαση αυτή έχει εφαρμογή, το δε άρθρο 24 αυτής μπορεί να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ακόμη κι αν έχει ήδη κινηθεί ή μπορεί να κινηθεί διαδικασία επί της ουσίας και ακόμη και αν η διαδικασία αυτή πρέπει να διεξαχθεί ενώπιον διαιτητών.
4. Το άρθρο 24 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εφαρμογή του εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την προϋπόθεση να υπάρχει πραγματικό συνδετικό στοιχείο μεταξύ του αντικείμενου του μέτρου αυτού και της κατά τόπον αρμοδιότητας του συμβαλλόμενου κράτους του επιληφθέντος δικαστή.
5. Η προκαταβολή ποσού προς εκπλήρωση αντιπαροχής απορρέουσας από σύμβαση δεν συνιστά ασφαλιστικό μέτρο υπό την έννοια του άρθρου 24 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 παρά μόνον εάν, αφενός, η επιστροφή στον εναγόμενο του καταβληθέντος ποσού είναι εγγυημένη, σε περίπτωση που ο ενάγων δεν δικαιωθεί στην κύρια δίκη, και, αφετέρου, το αιτούμενο μέτρο αφορά μόνο συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία του εναγομένου που βρίσκονται ή πρέπει να βρίσκονται εντός του πεδίου της κατά τόπον αρμοδιότητος του επιληφθέντος δικαστή.

(¹) ΕΕ C 46 της 17.2.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-150/94: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηριζομένου από το Βασίλειο της Ισπανίας και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή εμπορική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/94 — Ποσοτώσεις εισαγωγών ορισμένων παιχνιδιών προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας)

(1999/C 20/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-150/94, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: John E. Collins, επικουρούμενος από τον Christopher Vajda) υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: Ernst Röder και Gereon Thiele) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Bjarne Hoff-Nielsen και Guus Houttuin), υποστηριζομένου από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto Navarro González και Gloria Calvo Díaz), και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Eric L. White και Patrick Hetsch), με αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82, (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 (ΕΕ L 67 της 10.3.1994, σ. 89), στο μέτρο που εφαρμόζεται στα παιχνίδια που εμπίπτουν στις δασμολογικές κλάσεις ΕΣ/ΣΟ 9503 41, 9503 49 και 9503 90, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

3. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 202 της 23.7.1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-66/96 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Sø- og Handelsretten: Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark κ.λπ., κατά Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger κ.λπ.)⁽¹⁾

(Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Αμοιβές — Συνθήκες εργασίας εγγύου)

(1999/C 20/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-66/96, με αντικείμενο αίτηση του Sø- og Handelsretten (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, ενεργούσας ως εντολοδόχου της Berit Høj Pedersen, και Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, ενεργούσας ως εντολοδόχου του Kvikly Skive, μεταξύ Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, ενεργούσας ως εντολοδόχου της Bettina Andersen, και Dansk Tandlerforening, ενεργούσας ως εντολοδόχου του Jørgen Bagner, μεταξύ Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, ενεργούσας ως εντολοδόχου της Tina Pedersen, και Dans Tandlerforening, ενεργούσας ως εντολοδόχου του Jørgen Rasmussen, μεταξύ Kristelig Funktionær-Organisation, ενεργούσας ως εντολοδόχου της Pia Sørensen, και Dansk Handel & Service, ενεργούσας ως εντολοδόχου της Hvitfeldt Guld og Sølv Aps, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ, της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 42), της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και πρόοθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), και της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου

1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348 της 28.11.1992, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, J. L. Murray (εισηγητή) και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αντιβαίνει προς το άρθρο 119 της Συνθήκης και προς την οδηγία 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών, εθνική νομοθεσία προβλέπουσα ότι η έγκυος η οποία, πριν από την έναρξη της άδειας μητρότητας, πλήττεται από ανικανότητα προς εργασία οφειλομένη σε παθολογική κατάσταση αναγομένη στην εγκυμοσύνη της, η οποία αποδεικνύεται με ιατρικό πιστοποιητικό, δεν δικαιούται πλήρων αποδοχών από τον εργοδότη, αλλά ημερησίων αποζημιώσεων που καταβάλλονται από τοπική αρχή, ενώ, στην περίπτωση ανικανότητας, προς εργασία λόγω ασθενείας, η οποία αποδεικνύεται με ιατρικό πιστοποιητικό, ο εργαζόμενος έχει καταρχήν, δικαίωμα στην καταβολή του συνόλου του μισθού του από τον εργοδότη.
2. Δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 119 της Συνθήκης και προς την οδηγία 75/117 εθνική νομοθεσία προβλέπουσα ότι η έγκυος η οποία, πριν από την έναρξη της άδειας μητρότητας, απουσιάζει από την εργασία της είτε λόγω συνήθων ενοχλήσεων οφειλομένων στην εγκυμοσύνη, εφόσον δεν υφίσταται ανικανότητα προς εργασία για άλλους λόγους, είτε βάσει ιατρικής συστάσεως χάριν της προστασίας του εμβρύου, η οποία δεν δόθηκε λόγω της υπάρξεως κατά κυριολεξία παθολογικής καταστάσεως ή ιδιαίτερων κινδύνων για το έμβρυο, δεν δικαιούται αποδοχών από τον εργοδότη, ενώ κάθε εργαζόμενος ο οποίος τελεί σε ανικανότητα προς εργασία λόγω ασθενείας έχει, καταρχήν, τέτοιο δικαίωμα.
3. Αντιβαίνει προς τις οδηγίες 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, και 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), εθνική νομοθεσία προβλέπουσα ότι ο εργοδότης μπορεί, εφόσον εκτιμά ότι δεν μπορεί να απασχολήσει την έγκυο η οποία δεν είναι εντόντοις ανίκανη προς εργασία, να την απαλλάξει από την υποχρέωση

εργασίας χωρίς να της καταβάλει το σύνολο του μισθού της.

(¹) ΕΕ C 133 της 4.5.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-252/96 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου — Απαγόρευση της προβολής νέων ισχυρισμών — Δυνατότητα εφαρμογής επί του Πρωτοδικείου — Υπάλληλοι — Μετάταξη σε άλλο κοινοτικό όργανο)

(1999/C 20/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-252/96 P, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: Manfred Peter και José Luis Rufas Quintana), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 22 Μαΐου 1996 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-140/94, Gutiérrez de Quijano y Lloréns κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. Π-689), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν ο Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, 53, rue de Beggen, εκπροσωπούμενος από τη Sonia Sequero Marcos, δικηγόρο Μάλαγας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την κατοικία του, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, L. Sevón (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
2. Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 269 της 14.9.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-235/97: Γαλλική Δημοκρατία κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾(ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικό έτος
1993 — Σιτηρά — Επιστροφή κατά την εξαγωγή λιωμένου
τυριού)

(1999/C 20/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημο-
σιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-235/97, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Kareen Rispal-Bellanger και Frédéric Pascal) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Xavier Lewis), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 97/333/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1997, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1993 (ΕΕ L 139 της 30.5.1997, σ. 30), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, D. A. O. Edward και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 16.8.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-316/97 P: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά
Giuliana Gaspari⁽¹⁾(Αιτήση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αναρροτική άδεια —
Ιατρικό πιστοποιητικό — Ιατρική εξέταση ελέγχου — Πορί-
σματα που αντιφάσκουν με το ιατρικό πιστοποιητικό —
Υποχρέωση αιτιολογίας — Δικαιώματα άμυνας)

(1999/C 20/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημο-
σιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-316/97 P, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: Manfred Peter και Antonio Caiola) με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 1997 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-36/96, Gaspari κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1997, σ. II-595), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Giuliana Gaspari, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενη από τους Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel και Françoise Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της fiduciaire Myson, 30, rue de Cessange, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1997, Gaspari κατά Κοινοβουλίου (T-36/96), καθόσον με την απόφαση αυτή ακυρώθηκε, λόγω παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογίας και προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, η απόφαση της 22ας Μαΐου 1995, με την οποία το Κοινοβούλιο έκρινε παράτυπη την απουσία της Gaspari στις 5 Μαΐου 1995, και αφαίρεσε μία ημέρα από την ετήσια άδειά της, και η απόφαση της 9ης Αυγούστου 1995, με την οποία το Κοινοβούλιο επιβεβαίωσε την εν λόγω απόφαση.
2. Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η Gaspari κατά την πρωτοβάθμια δίκη.
3. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 331 της 1.11.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 24ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-274/96 (αίτηση της Pretura circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ποινικές δίκες κατά Horst Otto Bickel και Ulrich Franz⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Γλωσσικό καθεστώς που ισχύει στις ποινικές δίκες)

(1999/C 20/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-274/96, με αντικείμενο αίτηση της Pretura circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro (Ιταλία), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των ποινικών δικών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Horst Otto Bickel και Ulrich Franz, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 6, 8 Α και 59 της Συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. J. G. Karthein, J.-P. Puissochet, G. Hirsch και P. Jann, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm (εισηγητή), L. Sevón, M. Wathelet και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το απονεμόμενο από εθνική ρύθμιση δικαίωμα διεξαγωγής ποινικής δίκης σε γλώσσα άλλη από την κύρια γλώσσα του σχετικού κράτους εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚ και πρέπει να τηρείται το άρθρο 6 αυτής.
2. Το άρθρο 6 της Συνθήκης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση απονέμουσα στους πολίτες συγκεκριμένης γλώσσας, άλλης από την κύρια γλώσσα του σχετικού κράτους μέλους, οι οποίοι κατοικούν στο έδαφος συγκεκριμένου διοικητικού διαμερίσματος, το δικαίωμα διεξαγωγής ποινικής δίκης στη γλώσσα τους, χωρίς να απονέμει το ίδιο δικαίωμα στους ίδιες γλώσσας υπηκόους των άλλων κρατών μελών οι οποίοι κυκλοφορούν και διαμένουν στο έδαφος αυτό.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 5.10.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-214/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ)

(1999/C 20/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-214/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Richard Wainwright, και Fernando Castillo de la Torre) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: Paloma Plaza García), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να καταρτίσει και να γνωστοποιήσει τα προγράμματα μειώσεως της ρυπάνσεως των υδάτων όσον αφορά τις ουσίες του καταλόγου II, που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karthein, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch (εισηγητή), J. L. Murray, H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να καταρτίσει τα προγράμματα μειώσεως της ρυπάνσεως των γλυκών υδάτων, καθώς και των χωρικών υδάτων, όσον αφορά τις ουσίες του καταλόγου II της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 24.8.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-308/97 (αίτηση της Pretura circondariale di Bari για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Giuseppe Manfredi κατά Regione Puglia⁽¹⁾

(Οίνος — Φύτευση νέων αμπελώνων — Επιτραπέζια σταφύλια)

(1999/C 20/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-308/97, με αντικείμενο αίτηση της Pretura circondariale di Bari (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Giuseppe Manfredi και Regione Puglia, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84 της 27.3.1987, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) συγκείμενο από τους P. J. G. Karteyn (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Κατά τα έτη 1991 και 1992, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1325/90 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, απαγόρευε τις νέες φυτεύσεις αμπελώνων που προορίζονταν για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

(¹) ΕΕ C 318 της 18.10.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 26ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-1/97 (αίτηση του Verwaltungsgericht der Freien Hansestadt Bremen για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Mehmet Birden κατά Stadtgemeinde Bremen⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης αριθ. 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Πεδίο εφαρμογής — Τούρκος υπήκοος με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου στο πλαίσιο προγράμματος που χρηματοδοτείται από το Δημόσιο και έχει ως αντικείμενο να καταστεί δυνατή η ένταξη στην αγορά εργασίας των εξαρτωμένων από την κοινωνική πρόνοια προσώπων)

(1999/C 20/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-1/97, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht der Freien Hansestadt Bremen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Mehmet Birden και Stadtgemeinde Bremen η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης αριθ. 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, η οποία θεσπίστηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karteyn, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, J. L. Murray, H. Ragnemalm και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης αριθ. 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, η οποία θεσπίστηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την εξής έννοια:

Τούρκος υπήκοος, ο οποίος άσκησε νομίμως εντός κράτους μέλους αδιαλείπτως, πέραν του έτους στην υπηρεσία ενός και του αυτού εργοδότη και υπό την κάλυψη αδειας εργασίας που δεν περιείχε κανέναν όρον, πραγματική και γνήσια οικονομική δραστηριότητα για την οποία έλαβε συνήθη αμοιβή, είναι εργαζόμενος που ανήκει στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους αυτού και κατέχει εκεί νόμιμη θέση απασχολήσεως υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

Καθόσον κατέχει θέση απασχολήσεως στον ίδιο εργοδότη, αυτός ο τούρκος υπήκοος μπορεί, επομένως, να αξιώσει την

ανανέωση της άδειας διαμονής του στο κράτος μέλος υποδοχής, ακόμη και αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, η δραστηριότητα που ασκούσε εκεί επιφυλασσόταν σε περιορισμένη ομάδα προσώπων, προοριζόταν για τη διενόηση της εντάξεως των δικαιούχων στον επαγγελματικό βίο, η δε χρηματοδότησή της γινόταν από δημοσίους πόρους.

(¹) ΕΕ C 74 της 8.3.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 26ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-7/97 (αίτηση του Oberlandesgericht Wien για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Oscar Bronner GmbH & Co. KG κατά Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG και Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG (¹)

(Άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ — Καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως — Άρνηση εκ μέρους επιχειρήσεων τύπου, κατέχουσας δεσπόζουσα θέση στο έδαφος κράτους μέλους, να περιλάβει τη διανομή ανταγωνιστικής ημερήσιας εφημερίδας άλλης επιχειρήσεως του ίδιου κράτους μέλους στο δικό της σύστημα της κατ' οίκον διανομής εφημερίδων)

(1999/C 20/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-7/97, με αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Oscar Bronner GmbH & Co. KG και Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG και Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karstyn, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray, H. Ragnemalm, R. Schintgen (εισηγητή) και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs,

γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το γεγονός ότι μια επιχείρηση τύπου, η οποία έχει πολύ σημαντικό μερίδιο της αγοράς των ημερησίων εφημερίδων εντός κράτους μέλους και η οποία εκμεταλλεύεται το μοναδικό σύστημα κατ' οίκον διανομής εφημερίδων σε εθνικό επίπεδο που υφίσταται στο εν λόγω κράτος μέλος, αρνείται την πρόσβαση στο εν λόγω σύστημα, έναντι κατάλληλης αμοιβής, στον εκδότη ανταγωνιστικής ημερήσιας εφημερίδας ο οποίος, λόγω της χαμηλής κυκλοφορίας αυτής, δεν μπορεί να δημιουργήσει και να εκμεταλλευτεί, υπό λογικούς οικονομικούς όρους, μόνος ή σε συνεργασία με άλλους εκδότες, το δικό του σύστημα κατ' οίκον διανομής δεν συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως υπό την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης.

(¹) ΕΕ C 74 της 8.3.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δευτέρο τμήμα)

της 26ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-370/96 (αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Covita ABE κατά Ελληνικού Δημοσίου (¹)

(Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1591/92 — Εξισωτική εισφορά κατά την εισαγωγή κερρασιών καταγωγής Βουλγαρίας — Βεβαίωση — Είσπραξη εκ των υστέρων)

(1999/C 20/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-370/96, με αντικείμενο αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Covita ABE και Ελληνικού Δημοσίου, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/015, σ. 162), του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών

κών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254), των άρθρων 3 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή (ΕΕ L 186 της 30.6.1989, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1591/92 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1992, περί καθιερώσεως εξισωτικής εισφοράς για την εισαγωγή κερασιών καταγωγής Βουλγαρίας (ΕΕ L 168 της 23.6.1992, σ. 18), το Δικαστήριο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Νοεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η εξισωτική εισφορά που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1591/92 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1992, περί καθιερώσεως εξισωτικής εισφοράς για την εισαγωγή κερασιών καταγωγής Βουλγαρίας, πλήττει και τα κεράσια που προορίζονται για βιομηχανική επεξεργασία.
2. Ο επιχειρηματίας που έχει αποκτήσει πείρα στις εισαγωγές και εξαγωγές και έχει γνώση ιδίως του επικείμενου κινδύνου επιβολής εξισωτικής εισφοράς δεν μπορεί να επικαλεστεί, αν η εισφορά αυτή όντως επιβληθεί, ούτε το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών, ούτε το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών, εφόσον ήταν σε θέση να ενημερωθεί, συμβουλευόμενος την Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για την επιβολή της εισφοράς αυτής, αλλά παρέλειψε να το πράξει.
3. Το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές, κατά την εκ των υστέρων εισπράξη της εξισωτικής εισφοράς, δεν έχουν τηρήσει τις προθεσμίες που τάσσουν τα άρθρα 3 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή, δεν αποδυναμώνει το δικαίωμα των αρχών αυτών να προβούν στην εισπράξη, εφόσον για την εισπράξη αυτή τηρείται η προθεσμία του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79.

(¹) ΕΕ C 74 της 8.3.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 1ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-326/96 (αίτηση του Employment Appeal Tribunal, London, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): B. S. Levez κατά T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα των αμοιβών — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ — Οδηγία 75/117/ΕΟΚ — Κυρώσεις για παραβάσεις της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναδρομικές αμοιβές — Εθνική νομοθεσία περιορίζουσα το δικαίωμα επί αναδρομικής καταβολής αμοιβών μόνο στα δύο προ της ασκήσεως της αγωγής έτη — Παρόμοιες ένδικες προσφυγές του εσωτερικού δικαίου)

(1999/C 20/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-326/96, με αντικείμενο αίτηση του Employment Appeal Tribunal, London, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ B. S. Levez και T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και των άρθρων 2 και 6 της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 42), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. P. Puissochet, G. Hirsch και P. Jann, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, R. Schintgen και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε της 1ης Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει την εφαρμογή κανόνα του εθνικού δικαίου ο οποίος περιορίζει τη δυνατότητα του εργαζομένου να απαιτήσει την αναδρομική καταβολή αμοιβών ή αποζημίωση λόγω παραβίασεως της αρχής της ισότητας των αμοιβών μόνο στα δύο προ της κινήσεως της ένδικης διαδικασίας έτη, περίοδο η οποία δεν μπορεί να επιμηκυνθεί, όταν η καθυστέρηση της ασκήσεως της σχετικής αγωγής οφείλεται στο γεγονός ότι ο εργοδότης παρέσχε εσχεμμένως στον ενδιαφερόμενο ανακριβείς πληροφορίες ως προς το ύψος της αμοιβής που εισπράττονται οι εργαζόμενοι του ετέρου φύλου που εκτελούν εργασία ανάλογη με τη δική του.

2. Το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει την εφαρμογή κανόνα του εθνικού δικαίου ο οποίος περιορίζει τη δυνατότητα του εργαζόμενου να απαιτήσει την αναδρομική καταβολή αμοιβών ή αποζημίωση λόγω παραβίασής της αρχής της ισότητας των αμοιβών μόνο στα δύο προ της κινήσεως της ένδικης διαδικασίας έτη, ακόμα και αν υπάρχει άλλο μέσο θεραπείας, αν το τελευταίο αυτό μέσο θεραπείας υπόκειται σε λιγότερο ευνοϊκούς οικονομικούς κανόνες ή λιγότερο ευνοϊκές προϋποθέσεις από εκείνες που προβλέπονται για παρόμοιες ένδικες προσφυγές του εσωτερικού δικαίου. Στο εθνικό δικαστήριο επαπόκειται να κρίνει κατά πόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση.

(¹) EE C 354 της 23.11.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 1ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-410/96 (αίτηση του tribunal de grande instance de Metz για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):
Ποινική δίκη κατά André Ambry (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Παροχή χρηματικής εγγύσεως — Δυνατότητα πρακτορείου ταξιδιών, για να διαθέτει την απαραίτητη για την άσκηση της δραστηριότητάς του εγγύηση, να χρησιμοποιεί εγγύηση παρασχεθείσα από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με έδρα σε άλλο κράτος μέλος)

(1999/C 20/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-410/96, με αντικείμενο αίτηση του tribunal de grande instance de Metz (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά André Ambry, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 59 και 73 Β της Συνθήκης ΕΚ, της οδηγίας 73/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1973, περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες τραπεζών και λοιπών πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 147), και της δεύτερης οδηγίας 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ (ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet και G.

Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, H. Ragnemalm (εισηγητή), M. Wathelet, R. Schintgen και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Δεκεμβρίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ καθώς και η δεύτερη οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, και η οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 7 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις, απαιτεί, κατά τη σύσταση χρηματικών εγγυήσεων σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με έδρα σε άλλο κράτος μέλος, ο εγγυητής αυτός να συνάπτει πρόσθετη σύμβαση με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με έδρα στην εθνική επικράτεια.

(¹) EE C 74 της 8.3.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-200/97 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ecotrade Srl κατά Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Έννοια — Πλεονέκτημα παρεχόμενο χωρίς μεταφορά δημόσιων πόρων — Επιχειρήσεις ευρισκόμενες σε κατάσταση αφεργγυότητας — Άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΚ — Άρθρο 4, στοιχείο γ) της Συνθήκης ΕΚΑΧ)

(1999/C 20/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-200/97, με αντικείμενο αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον

του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Ecotrade Srl και Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, D. A. O. Edward και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η εφαρμογή σε επιχείρηση υπό την έννοια του άρθρου 80 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ενός πτωχευτικού καθεστώτος, όπως αυτό που προβλέπεται από τον ιταλικό νόμο 95/79, της 3ης Απριλίου 1979, και αποκλίνει από τους κανόνες του κοινού πτωχευτικού δικαίου, πρέπει να θεωρηθεί ως ενέχουσα χορήγηση κρατικής ενισχύσεως, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 4, στοιχείο γ), της Συνθήκης ΕΚΑΧ, εφόσον αποδεικνύεται ότι στην επιχείρηση αυτή

- επιτόπηκε να συνεχίσει τις οικονομικές δραστηριότητές της υπό περιστάσεις υπό τις οποίες θα αποκλειόταν η δυνατότητα αυτή, αν εφαρμόζονταν οι κανόνες του κοινού πτωχευτικού δικαίου ή
- παραστέθηκαν ένα ή περισσότερα πλεονεκτήματα, π.χ. υπό μορφή κρατικής εγγυήσεως, υπό μορφή μειωμένου φορολογικού συντελεστή, υπό μορφή απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής προστίμων και άλλων χρηματικών ποινών ή υπό μορφή ολικής ή μερικής αφέσεως χρέους εκ μέρους του Δημοσίου ή δημοσίου οργανισμού, των οποίων την παροχή δεν θα μπορούσε να αξιώσει καμία άλλη αφερέγγυα επιχείρηση κατ' εφαρμογή των κανόνων του κοινού πτωχευτικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 228 της 26.7.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-337/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Industrial Refuse & Coal Energy Ltd (¹)

(Ρήτρα διατησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως)

(1999/C 20/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-337/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Thomas F. Cusack, επικουρούμενος από

τον Fergus Randolph) κατά Industrial Refuse & Coal Energy Ltd, εταιρείας αγγλικού δικαίου με έδρα το Oxted (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενης, αρχικώς, από τους Kanaar & Co., solicitors, με αντικείμενο αφενός, την επιστροφή του χρηματικού ποσού που προκαταβλήθηκε από την Επιτροπή στην εναγομένη, στο πλαίσιο σχεδίου επιδείξεως σκοπούντος στη μετατροπή υφισταμένου σταθμού μεταφορτώσεως απορριμμάτων σε μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από την επεξεργασία ακατέργαστων αστικών αποβλήτων, και, αφετέρου, ανταγωγή με την οποία ζητείται η καταβολή του υπολοίπου του προβλεπόμενου από τη σύμβαση συνολικού ποσού ενισχύσεως καθώς και η επιδίκαση αποζημιώσεως, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Υποχρεώνει την Industrial Refuse & Coal Energy Ltd να επιστρέψει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 191 438 Ecu, προσανξημένο με το ποσό των 50 796 Ecu, που αντιστοιχεί σε τόκους για την περίοδο από τις 18 Αυγούστου 1987 μέχρι τις 23 Νοεμβρίου 1990, καθώς και να καταβάλει επί του ποσού των 191 483 Ecu τόκους προς 8,15 % ετησίως από τις 20 Οκτωβρίου 1993.
2. Απορρίπτει την ανταγωγή της Industrial Refuse & Coal Energy Ltd.
3. Καταδικάζει την Industrial Refuse & Coal Energy Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 388 της 21.12.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-368/96 [αίτηση του High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen κατά The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από το The Medicines Control Agency) (¹)

(Φάρμακα — Άδεια κυκλοφορίας — Συντομευμένη διαδικασία — Ουσιαστικός παρεμφερής προϊόντα)

(1999/C 20/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-368/96, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench

Division (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen και The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από το The Medicines Control Agency), ex parte: Generics (UK) Ltd, παρεμβαίνουσα: E. R. Squibb & Sons Ltd, μεταξύ The Queen και The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από το The Medicines Control Agency), ex parte: The Wellcome Foundation Ltd, και μεταξύ The Queen και The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από το The Medicines Control Agency), ex parte: Glaxo Operations UK Ltd κ.λπ., παρεμβαίνουσα: Generics (UK) Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 4, σημείο 8, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α), περίπτωση iii), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), όπως έχει διαμορφωθεί μετά την έκδοση της οδηγίας 87/21/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ L 15 της 17.1.1987, σ. 36), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (εισηγητή), L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 4, σημείο 8, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α), περίπτωση iii), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, όπως έχει διαμορφωθεί μετά την έκδοση της οδηγίας 87/21/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα είναι ουσιαστικά παρεμφερές με το αρχικό ιδιοσκευάσμα όταν πληροί τα κριτήρια της ίδιας ποιοτικής και ποσοτικής συνθέσεως όσον αφορά τα δραστικά συστατικά, της ίδιας φαρμακευτικής μορφής και της βιοϊσοδυναμίας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν παρουσιάζει, εξεταζόμενο με γνώμονα τις επιστημονικές γνώσεις, σημαντικές διαφορές σε σχέση με το αρχικό ιδιοσκευάσμα όσον αφορά την ασφάλεια ή την αποτελεσματικότητα. Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους δεν μπορεί να μη λάβει υπόψη τα τρία προαναφερθέντα κριτήρια, όταν καλείται να εξακριβώσει αν ορισμένο φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα είναι ουσιαστικά παρεμφερές με το αρχικό ιδιοσκευάσμα.
2. Ένα φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα που είναι ουσιαστικά παρεμφερές με προϊόν που εγκρίθηκε πριν από έξι ή δέκα τουλάχιστον χρόνια στην Κοινότητα και έχει τεθεί στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους το οποίο αφορά η αίτηση μπορεί να εγκριθεί με τη συντομευμένη διαδικασία του τροποποιημένου άρθρου 4, σημείο 8, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α), περίπτωση iii), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ για όλες τις θεραπευτικές ενδείξεις που έχουν ήδη εγκριθεί για το εν λόγω προϊόν.
3. Ένα φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα που είναι ουσιαστικά παρεμφερές με προϊόν που εγκρίθηκε πριν από έξι ή

δέκα τουλάχιστον χρόνια στην Κοινότητα και έχει τεθεί στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους το οποίο αφορά η αίτηση μπορεί να εγκριθεί με τη συντομευμένη διαδικασία του τροποποιημένου άρθρου 4, σημείο 8, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α), περίπτωση iii), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ για όλες τις περιοριστικότητες, δόσεις ή ποσολογίες που έχουν ήδη εγκριθεί για το εν λόγω προϊόν.

4. Το γεγονός ότι οι αρχικές ή περιληπτικές αιτήσεις χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας υποβλήθηκαν πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 541/95 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 1995, σχετικά με την εξέταση των τροποποιήσεων των όρων χορηγήσεως αδειάς κυκλοφορίας φαρμακευτικού προϊόντος εκ μέρους της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους, δεν έχει σημασία για τις απαντήσεις που πρέπει να δοθούν στο δεύτερο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα.
5. Από την εξέταση του πέμπτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του τροποποιημένου άρθρου 4, σημείο 8, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α), περίπτωση iii), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ C 40 της 8.2.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-67/97 (αίτηση του Kriminalret i Frederikshavn για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): ποινική δίκη κατά Ditlev Bluhme (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Απαγόρευση των ποσοτικών περιορισμών και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ κρατών μελών — Παρεκκλίσεις — Προστασία της υγείας και της ζωής των ζώων — Μέλισσες της φυλής *Apis mellifera mellifera* (καφετιά μέλισσα του *Læsø*))

(1999/C 20/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-67/97, με αντικείμενο αίτηση του Kriminalret i Frederikshavn (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Ditlev Bluhme, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 2 της οδηγίας 91/174/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1991, σχετικά με τους ζωοτεχνικούς και γενεαλογικούς όρους που διέπουν την εμπορία ζώων φυλής (ράτσας) και σχετικά με την τροποποι-

ηση των οδηγιών 77/504/ΕΟΚ και 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ L 85 της 5.4.1991, σ. 37), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, L. Sevón (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα την κατοχή σε νησί, όπως το Læsø, οποιουδήποτε είδους μελισσών πλην των μελισσών της φυλής Apis mellifera mellifera (καφετιά μέλισσα του Læsø) αποτελεί μέτρο ισοδύναμο αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ.*
2. *Εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα την κατοχή σε νησί, όπως το Læsø, οποιουδήποτε είδους μελισσών πλην των μελισσών της φυλής Apis mellifera mellifera (καφετιά μέλισσα του Læsø) πρέπει να θεωρηθεί ότι δικαιολογείται, δυνάμει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚ, από λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής των ζώων.*

(¹) ΕΕ C 108 της 5.4.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(πρώτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-233/97 (αίτηση του Uudenmaan lääninoikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): διαδικασία που κίνησε η KappAhl Oy (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Προϊόντα που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία — Πράξη προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας — Διατάξεις προβλέπουσες παρεκκλίσεις — Άρθρο 99)

(1999/C 20/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-233/97, με αντικείμενο αίτηση του Uudenmaan lääninoikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαδικασίας την οποία κίνησε η KappAhl Oy, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 99 της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 21), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου, της 1ης Ιανουα-

ρίου 1995, για την προσαρμογή των πράξεων προσχωρήσεως νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 1 της 1.1.1995, σ. 1), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), προεδρεύοντα του τμήματος, L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 99 της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου, της 1ης Ιανουαρίου 1995, για την προσαρμογή των πράξεων προσχωρήσεως νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει την έννοια ότι δεν επέτρεπε στη Δημοκρατία της Φινλανδίας να εισπράττει, κατά τη διάρκεια περιόδου τριών ετών από της προσχωρήσεώς της στην Κοινότητα, την 1η Ιανουαρίου 1995, δασμούς επί των εισαγωγών προϊόντων τα οποία είχαν ήδη τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 252 της 16.8.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(πρώτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-247/97 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt, Transports A. M. Schoonbroodt SPRL κατά Βελγικού Δημοσίου (¹)

(Άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Εθνική νομοθεσία υιοθετούσα κοινοτικές διατάξεις — Τελωνειακές ατέλειες — Καύσιμα ευρισκόμενα επί χερσαίων οχημάτων με κινητήρα — Έννοια των «κανονικών δεξαμενών καυσίμων»)

(1999/C 20/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-247/97, με αντικείμενο αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt, Transports A. M. Schoonbroodt SPRL, αφενός, και Βελγικού Δημοσίου, αφετέρου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 112 του κανονι-

σιού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών (ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1315/88 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 123 της 17.5.1988, σ. 2), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 112, παράγραφος 2, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1315/88 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την ακόλουθη έννοια:

Ο ορισμός που δίδει το εν λόγω άρθρο στην έννοια κανονικές δεξαμενές καυσίμων δεν καλύπτει τις δεξαμενές καυσίμων που έχουν τοποθετηθεί σε εμπορευματοκιβώτια τα οποία διαθέτουν σύστημα ψύξεως και προορίζονται για οδικές μεταφορές σε μεγάλες αποστάσεις, αν οι εν λόγω δεξαμενές καυσίμων έχουν τοποθετηθεί μόνιμα από αντιπρόσωπο του κατασκευαστή ή από κατασκευαστή αμαξωμάτων προς επίτευξη ορισμένων σκοπών οικονομικής φύσεως.

(¹) ΕΕ C 252 της 16.8.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-259/97 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Uwe Clees κατά Hauptzollamt Wuppertal (¹)

(Κοινό δασμολόγιο — Συλλογές και αντικείμενα συλλογών που παρουσιάζουν ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον — Παλαιά αυτοκίνητα)

(1999/C 20/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-259/97, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφερ-

μογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Uwe Clees και Hauptzollamt Wuppertal, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της κλάσεως 9705 της συνδυασμένης ονοματολογίας που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256 της 7.9.1987, σ. 1), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η κλάση 9705 της συνδυασμένης ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, έχει την έννοια ότι παρουσιάζουν κατά τεκμήριο ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον τα αυτοκίνητα οχήματα τα οποία

— βρίσκονται στην αρχική τους κατάσταση, χωρίς ουσιαστικές μεταβολές στο αμάξωμα, στο σύστημα διεύθυνσης ή στα φρένα, στον κινητήρα κ.λπ.,

— είναι ηλικίας τουλάχιστον 30 ετών και

— αντιστοιχούν σε μοντέλο ή τύπο του οποίου η παραγωγή έχει σταματήσει.

Εντούτοις, τα αυτοκίνητα οχήματα που πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις δεν παρουσιάζουν ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον αν η αρμόδια αρχή αποδείξει ότι δεν αποτελούν χαρακτηριστικό στάδιο της εξέλιξης των επιτευγμάτων του ανθρώπου ή ότι δεν αποτελούν δείγματα μιας περιόδου αυτής της εξέλιξης.

Επίσης, πρέπει να συντρέχουν τα κριτήρια που καθορίστηκαν με τη νομολογία του Δικαστηρίου τη σχετική με τις ιδιότητες που πρέπει να έχει ένα αυτοκίνητο προκειμένου να περιληφθεί σε μία συλλογή.

(¹) ΕΕ C 295 της 27.9.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-381/97 (αίτηση του *tribunal de première instance de Nivelles* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Belgocodex SA* κατά Βελγικού Δημοσίου ⁽¹⁾

(Πρώτη και έκτη οδηγία ΦΠΑ — Μισθώσεις ακινήτων — Δικαίωμα επιλογής φορολογήσεως)

(1999/C 20/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-149/97, με αντικείμενο αίτηση του *tribunal de première instance de Nivelles* (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Belgocodex SA* και Βελγικού Δημοσίου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2 της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3), καθώς και του άρθρου 13 Γ, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκαίμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 2 της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος

— που έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 13 Γ, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση και

— έχει παράσχει έτσι στους υποκειμένους στον φόρο το δικαίωμα να επιλέξουν τη φορολόγηση ορισμένων μισθώσεων ακινήτων

να καταργήσει, με μεταγενέστερο νόμο, το εν λόγω δικαίωμα επιλογής και να επαναφέρει, κατ' αυτόν τον τρόπο, σε ισχύ την απαλλαγή.

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν η αναδρομική κατάργηση νόμου του οποίου το εκτελεστικό διάταγμα δεν έχει εκδοθεί συνιστά παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ή της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 387 της 20.12.1997.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 12ης Νοεμβρίου 1998

στην υπόθεση C-162/98 (αίτηση του *Oberlandesgericht Köln* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): έφεση κατά διοικητικού προστίμου, την οποία άσκησε ο *Hans-Jürgen Hartmann* ⁽¹⁾

(Αίτηση ερμηνείας συμφωνίας συναφθείσας μεταξύ ορισμένων κρατών μελών στο πλαίσιο του άρθρου 8 της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(1999/C 20/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-162/98, με αντικείμενο αίτηση του *Oberlandesgericht Köln* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της εφέσεως κατά διοικητικού προστίμου, την οποία άσκησε ο *Hans-Jürgen Hartmann* ενώπιον του ως άνω εθνικού δικαστηρίου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της συμφωνίας της 9ης Φεβρουαρίου 1994, περί της εισπράξεως τέλους χρήσεως για τη χρήση ορισμένων οδών από τα βαρέα οχήματα επαγγελματικής χρήσεως, η οποία συνάφθηκε μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών (*Bundesgesetzblatt* 1994, II, σ. 1768), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκαίμενο από τους P. J. G. Karteyn (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Νοεμβρίου 1998 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στην αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε, με διάταξη της 13ης Μαρτίου 1998, το *Oberlandesgericht Köln*.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 4.7.1998.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales), με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1998 στην υπόθεση H. J. Banks & Company Ltd κατά 1) The Coal Authority και 2) The Secretary of State for Trade and Industry

(Υπόθεση C-390/98)

(1999/C 20/25)

Με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1998, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Νοεμβρίου 1998, το Court of Appeal (England and Wales), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ H. J. Banks & Company Ltd, αφενός, και The Coal Authority και Secretary of State for Trade and Industry, αφετέρου, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1. Μπορεί η διαφορετική μεταχείριση στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Court of Appeal να συνιστά:

- «διάκριση μεταξύ παραγωγών», υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β) της Συνθήκης ΕΚΑΧ,
- «ειδική επιβάρυνση», υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ) της ίδιας Συνθήκης, ή/και
- «ενίσχυση» υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ) της ίδιας Συνθήκης ή υπό την έννοια του άρθρου 1 της αποφάσεως αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής⁽¹⁾.

2. Παράγουν οι διατάξεις του άρθρου 4, στοιχείο β) ή γ) της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφοι 1 ή 4, της αποφάσεως αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής άμεσα αποτελέσματα και παρέχουν στις ιδιωτικές επιχειρήσεις το δυνάμενο να προβληθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δικαίωμα να αποκρουθούν την προβαλλόμενη από δημόσιο οργανισμό αξίωση περί καταβολής δικαιωμάτων για εξόρυξη άνθρακα και να ζητούν την επιστροφή των καταβληθέντων στον οργανισμό αυτό δικαιωμάτων, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη ότι δεν υφίσταται απόφαση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 67 ή του άρθρου 88 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή της αποφάσεως αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής ή βάση άλλης διατάξεως από την οποία να προκύπτει ότι τα προβαλλόμενα ζητήματα συνιστούν «διάκριση», «ειδική επιβάρυνση» ή «ενίσχυση»;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορεί ένα εθνικό δικαστήριο να κρίνει ότι υφίσταται «διάκριση» υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚΑΧ ή «ειδική επιβάρυνση», υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ) ή «ενίσχυση», υπό την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ) ή του άρθρου 1 της αποφάσεως αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, παρά:

- την απόφαση 94/995/ΕΚΑΧ της Επιτροπής⁽²⁾,

— την από 21 Δεκεμβρίου 1994 απόφαση της Επιτροπής με την οποία επετράπη η αγορά της Central and Northern Mining Limited από την RJB Mining plv.,

— τα από 4 Μαΐου και 13 Ιουλίου 1995 έγγραφα που απέστειλε η ΓΔ XVII της Επιτροπής στη ΝΑΛΟΟ;

4. Απαγορεύεται, κατά το κοινοτικό δίκαιο, στην Banks να προβάλλει τις φερόμενες παραβάσεις του άρθρου 4, στοιχείο β), ή του άρθρου 4, στοιχείο γ), της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή της αποφάσεως αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, λόγω του ότι η Banks ή η ΝΑΛΟΟ:

- α) δεν προσέβαλε, βάσει του άρθρου 33 της συνθήκης ΕΚΑΧ, την απόφαση 94/995/ΕΚΑΧ της Επιτροπής ή την από 21 Δεκεμβρίου 1994 απόφαση της Επιτροπής με την οποία επετράπη η αγορά της Central and Northern Mining Limited από την RJB Mining plc ή τα από 4 Μαΐου και 14 Ιουλίου 1995 έγγραφα που απέστειλε η ΓΔ XVII της Επιτροπής στη ΝΑΛΟΟ
- β) ή/και δεν επικαλέστηκε τη διαδικασία του άρθρου 35 της Συνθήκης ΕΚΑΧ προκειμένου να απαιτήσει από την Επιτροπή να αντιμετωπίσει τα ζητήματα τα οποία προβάλλουν τώρα στην ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου διαδικασία;

⁽¹⁾ Απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα (ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 12).

⁽²⁾ Απόφαση 94/995/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία αποφαινεται για τα ληφθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο χρηματοδοτικά μέτρα όσον αφορά τη βιομηχανία άνθρακα κατά τα έτη 1994/95 και 1995/96 (ΕΕ L 379 της 31.12.1994, σ. 6).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Cagliari, με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1998, στην υπόθεση Azienda Agricola Monte Arcosu s.r.l. κατά των Regione Autonoma della Sardegna, Organismo Comprensoriale n. 24 della Sardegna και E.R.S.A.T.-Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura

(Υπόθεση C-403/98)

(1999/C 20/26)

Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Νοεμβρίου 1998, το Tribunale di Cagliari, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ, αφενός, Azienda Agricola Monte Arcosu s.r.l., και, αφετέρου, Regione Autonoma della Sardegna, Organismo Comprensoriale n. 24 della Sardegna και

E.R.S.A.T-Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 1985⁽¹⁾, και του άρθρου 5, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991⁽²⁾, υποβάλλοντας τα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Ερωτάται αν, παρά τη σιωπή του εθνικού νομοθέτη, είναι, εντούτοις, δυνατόν να εφαρμοστούν συγκεκριμένα οι επίδικες κοινοτικές διατάξεις στα άλλα, πλην των φυσικών, πρόσωπα και, ειδικότερα, στις εταιρείες που έχουν νομική προσωπικότητα.
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ερωτάται ποιες είναι οι απαραίτητες και επαρκείς προϋποθέσεις αναγνώρισης της ιδιότητας του κατόχου γεωργικής εκμεταλλεύσεως κατά κύρια απασχόληση στα άλλα, πλην των φυσικών, πρόσωπα και, ειδικότερα, στις εταιρείες που έχουν νομική προσωπικότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 93 της 30.3.1985, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 218 της 6.8.1991, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL)

(Υπόθεση C-406/98)

(1999/C 20/27)

Με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Νοεμβρίου 1998, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Neubrandenburg και SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Συμβιβάζεται με τα άρθρα 454, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και 455, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1993 περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1), το γεγονός ότι στην περίπτωση μη προσκομίσεως των εκτελωνισθέντων προς υπαγωγή στο καθεστώς της εξωτερικής διαμετακομίσεως αγαθών υπό την κάλυψη δελτίου TIR, η τελωνειακή αρχή του κράτους μέλους αναχωρήσεως τάσσει αποκλειστική προθεσμία τριών μηνών στον κάτοχο του δελτίου για να αποδείξει επαρκώς τον πραγματικό τόπο της παραβάσεως, με αποτέλεσμα οι αργότερα προσκομιζόμενες αποδείξεις να μην επηρεάζουν την αρμοδιότητα του κράτους μέλους αναχωρήσεως για την είσπραξη των δασμών και φόρων;

Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: Εντός ποιας προθεσμίας μπορεί ο κάτοχος του δελτίου να αποδείξει τον πραγματικό τόπο της παραβάσεως;

2. Καθόσον η απάντηση των υπ' αριθ. 1 υποβληθέντων ερωτημάτων οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο κάτοχος του δελτίου δεν έχει χάσει την προθεσμία για την απόδειξη του πραγματικού τόπου της παραβάσεως:

Ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται ώστε να θεωρείται ως αποδεδειγμένος επαρκώς ο τόπος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παράβαση κατά τη διάρκεια της μεταφοράς εμπορευμάτων υπό την κάλυψη δελτίου TIR [άρθρο 455, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93]; Αρκούν για την απόδειξη αυτή η δήλωση του κατόχου του δελτίου TIR και η μαρτυρία του οδηγού του φορτηγού οχήματος που εκτέλεσε τη μεταφορά για λογαριασμό του κατόχου του δελτίου TIR ή πρέπει οπωσδήποτε να προσκομισθούν έγγραφα από τα οποία να προκύπτει σαφώς ότι οι αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους διαπίστωσαν ότι η παράβαση διαπράχθηκε στο εδάφός τους;

3. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεχθεί ότι ο τόπος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παράβαση είναι δυνατό να αποδειχθεί βάσει των δηλώσεων του κατόχου του δελτίου TIR και της μαρτυρίας του οδηγού του φορτηγού οχήματος που εκτέλεσε τη μεταφορά:

Έχει το άρθρο 454, παράγραφος 3, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 την έννοια ότι έχει εφαρμογή ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία οι δασμοί και φόροι επιβλήθηκαν από το κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε η παράβαση, παρά το γεγονός ότι έχει αποδειχθεί επαρκώς ότι, στην πραγματικότητα, η εν λόγω παράβαση διαπράχθηκε σε άλλο κράτος μέλος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Commissioners of Customs and Excise κατά Mirror Group plc

(Υπόθεση C-409/98)

(1999/C 20/28)

Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Νοεμβρίου 1998, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Commissioners of Customs and Excise και Mirror Group plc που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Κατόπιν της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-63/92 (Lubbock Fine & Co. κατά Commissioners of Customs and Excise) απαλλάσσει το άρθρο 13 Β στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου από τον ΦΠΑ την παροχή που πραγματοποιεί ένα πρόσωπο (το πρόσωπο) το οποίο αρχικώς δεν έχει συμφέρον στο ακίνητο, όταν το πρόσωπο αυτό συνάπτει συμφωνία για τη μίσθωση του ακινήτου με τον κύριο ή/και αποδέχεται την παροχή του μισθίου από τον κύριο με αντάλλαγμα την καταβολή χρηματικού ποσού από τον κύριο;
2. Κατόπιν της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-63/92 (Lubbock Fine & Co κατά Commissioners of Customs and Excise) απαλλάσσει το άρθρο 13 Β στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου από τον ΦΠΑ την παροχή που πραγματοποιεί ένα πρόσωπο (το πρόσωπο) το οποίο αρχικώς δεν έχει συμφέρον στο ακίνητο, όταν το πρόσωπο αυτό:
  - α) συνάπτει συμφωνία προαιρέσεως για τη μίσθωση χώρων στο ακίνητο αυτό με αντάλλαγμα την καταβολή σ' αυτό ορισμένου χρηματικού ποσού, με τον όρο ότι το ποσό θα παραμείνει σ' έναν ειδικό λογαριασμό ως εγγύηση για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει από τη συμφωνία περί προαιρέσεως ή/και
  - β) εν συνεχεία ασκεί το δικαίωμα προαιρέσεως βάσει της συμφωνίας περί προαιρέσεως και αποδέχεται τη μίσθωση χώρων στο ακίνητο με αντάλλαγμα την υπέρ αυτού αποδέσμευση του χρηματικού ποσού από τον ειδικό λογαριασμό;

(¹) Οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, τον σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίωμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (όγδοο τμήμα) με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Angelo Ferlini κατά Centre Hospitalier de Luxembourg

(Υπόθεση C-411/98)

(1999/C 20/29)

Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1998, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Νοεμβρίου 1998, το Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Angelo Ferlini και Centre Hospitalier de Luxembourg, που εκκρεμεί

ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχοντας υπόψη την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, αρχή που έχει καθιερωθεί με τα άρθρα 6 και 48 της Συνθήκης ΕΚ, και, όσον αφορά τον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 312/76 του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, και, όσον αφορά τον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983,

και

έχοντας υπόψη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ που απαγορεύει όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς,

είναι, αφενός, ο règlement grand-ducal (ρύθμιση Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου), της 31ης Δεκεμβρίου 1974 (Memorial A αριθ. 95 της 31-12-1974, σ. 2298), όπως έχει τροποποιηθεί, που έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό, κατ'εφαρμογή των άρθρων 6 και 13 του κώδικα κοινωνικών ασφαλίσεων, των παροχών σε είδος σε περίπτωση ασθένειας και μητρότητας και των τιμών νοσοκομειακής περιθάλψεως που ισχύουν ύστερα από την 1η Ιανουαρίου 1989 για πρόσωπα και οργανισμούς μη υπαγομένους στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως και, αφετέρου, τόσο η εγκύκλιος της UCM⁽⁴⁾ της 1ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με την κατανομή των στοιχείων που συνθέτουν τα κατ'αποκοπήν χορηγούμενα ποσά για έξοδα τοκετού ύστερα από την 1η Ιανουαρίου 1989 όσο και οι πρακτικές της EHL⁽⁵⁾, που συνίστανται στο να ισχύουν για τα πρόσωπα και οργανισμούς που δεν υπάγονται στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως και για τους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που υπάγονται στο RCAM (Ρύθμιση για την κάλυψη έναντι των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) ενιαίες τιμές για ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη υψηλότερες αυτών που ισχύουν για τους υπαγομένους στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως κατοίκους, ασύμβατες με το κοινοτικό δίκαιο;

(¹) ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ. 2.

(²) ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2.

(³) ΕΕ L 230 της 22.3.1983, σ. 6.

(⁴) Ένωση ταμείων υγείας Λουξεμβούργου.

(⁵) Σύμπραξη νοσοκομείων Λουξεμβούργου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση Laszlo Bakcsi κατά Finanzamt Fürstenfeldbruck

(Υπόθεση C-415/98)

(1999/C 20/30)

Με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Νοεμβρίου 1998, το Bundesfinanzhof (πέμπτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Laszlo Bakcsi και Finanzamt Fürstenfeldbruck που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί ένας επιχειρηματίας να εντάξει ένα αγαθό μεικτής χρήσεως (που χρησιμοποιείται τόσο για επιχειρηματικούς όσο και για μη επιχειρηματικούς σκοπούς), καθ' ολοκληρίαν στην ατομική του περιουσία, ανεξαρτήτως του βαθμού στον οποίο το χρησιμοποιεί για επιχειρηματικούς σκοπούς;
2. Υπόκειται η εκποίηση ενός αγαθού, το οποίο ο εκποιών είχε αγοράσει από ιδιώτη προς εξυπηρέτηση σκοπών της επιχειρήσεώς του χωρίς να έχει δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος ΦΠΑ επί των εισροών, σύμφωνα με τα άρθρα 2, σημείο 1, και 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁽¹⁾, εξ ολοκλήρου στον φόρο κύκλου εργασιών;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της εταιρείας «Νέα Ενεργειακή Τεχνολογία ΕΠΕ» που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-416/98)

(1999/C 20/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Richard Wainwright, κύριο νομικό σύμβουλο, και Olivier Couvert-Castera, δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της, επικουρούμενους από τις Μαρία Μπρα, δικηγόρο Βρυξελλών, και Κυριακή Καπουτζίδου, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της εταιρείας «Νέα Ενεργειακή Τεχνολογία ΕΠΕ».

Η ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να καταδικαστεί η εναγόμενη να καταβάλει στην Επιτροπή το σύνολο της χρηματοδότησης που ειδέπραξε από την Κοινότητα, ακύρου θεωρουμένου του διακανονισμού που απεδέχθη η Επιτροπή, ως επιτευχθέντος με απατηλά μέσα, ήτοι να καταδικαστεί η εναγόμενη να καταβάλει το συνολικό ποσό της κυρίας οφειλής εκ δεκατριών εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλιάδων (13 800 000)

δραχμών συν τους τόκους οι οποίοι κατά τα προβλεπόμενα από την σύμβαση ανέρχονται μέχρι της επιδόσεως της παρούσης αγωγής στο ποσό των εικοσιτεσσάρων εκατομμυρίων τριακοσίων ογδόντα δύο χιλιάδων διακοσίων δεκαοκτώ (24 382 218) δραχμών, ήτοι εν συνόλω το ποσό των τριανταοκτώ εκατομμυρίων εκατόν ογδόντα δύο χιλιάδων διακοσίων δεκαοκτώ (38 182 218) δραχμών και επιπλέον τους νόμιμους τόκους υπερημερίας κατά την ελληνική νομοθεσία από της επιδόσεως στην εναγόμενη της παρούσης αγωγής, και τούτο μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής της, ή έστω τους τόκους με βάση το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, δια την περίοδο από της καταθέσεως της παρούσης αγωγής μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής εκ μέρους της εναγομένης, άλλως

- επικουρικώς, να καταδικαστεί η εναγόμενη να καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό που προκύπτει από τον ως άνω διακανονισμό, ήτοι εννέα εκατομμύρια τετρακόσιες ενενήντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσιες πενήντα μία (9 498 551) δραχμές, και τους επί του κυρίου ποσού (9 257 051 δρχ) οφειλόμενους τόκους οι οποίοι κατά τα προβλεπόμενα από την σύμβαση ανέρχονται μέχρι της επιδόσεως της παρούσης αγωγής στο ποσό των δεκατεσσάρων εκατομμυρίων εξακοσίων σαράντα τριών χιλιάδων και έξι (14 643 006) δραχμών, ήτοι εν συνόλω το ποσό των εικοσιτεσσάρων εκατομμυρίων εκατόν σαράντα μίας χιλιάδων πεντακοσίων πενήντα επτά (24 141 557) δραχμών, καθώς επίσης και τους προβλεπόμενους από την ελληνική νομοθεσία νόμιμους τόκους, από της επιδόσεως της παρούσης αγωγής μέχρι και της ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής της εναγομένης, ή έστω τους τόκους με βάση το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, δια την περίοδο από της καταθέσεως της παρούσης αγωγής μέχρι της ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής εκ μέρους της εναγομένης,

- να καταδικαστεί και στις δύο περιπτώσεις η εναγόμενη στην πληρωμή της εν γένει δικαστικής δαπάνης της Επιτροπής, μετά της αμοιβής των πληρεξουσίων της δικηγόρων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εναγόμενη εταιρεία έχει ως αντικείμενο τη μελέτη και κατασκευή συστημάτων εναλλακτικής ενέργειας, καθώς και τη συμμετοχή της εταιρείας σε διαγωνισμούς του Δημοσίου. Το 1985, η Επιτροπή συνήψε με την εναγόμενη εταιρεία σύμβαση, δυνάμει της οποίας η εν λόγω εταιρεία ανέλαβε, έναντι κοινοτικής επιδοτήσεως, να πραγματοποιήσει το σχέδιο «Νήσος Κέα», αντικείμενο του οποίου ήταν η εγκατάσταση ανεμογεννήτριας σε ελληνική νήσο και η επί διατία επίδειξη της λειτουργίας του συστήματος προτού αυτό παραδοθεί στους χρήστες. Στο πλαίσιο της συμβάσεως αυτής, η Επιτροπή κατέβαλε στην εναγόμενη εταιρεία προκαταβολή ύψους 13 800 000. Ωστόσο η εναγόμενη δεν προέβη σε καμία ενέργεια για την υλοποίηση του σχεδίου. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή υπαναχώρησε της συμβάσεως. Η εναγόμενη ουδέποτε επέστρεψε το εισπραχθέν ως προκαταβολή ποσόν ή έστω το ποσό που προκύπτει από τον εν των μεταξύ επιτευχθέντα διακανονισμό.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Pretura circondariale di Genova (Ιταλία) με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1998, στο πλαίσιο της διαφοράς Marcella Moretti κατά Banco Ambrosiano Veneto SpA

(Υπόθεση C-419/98)

(1999/C 20/32)

Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Νοεμβρίου 1998, η Pretura circondariale di Genova (Ιταλία), στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν της μεταξύ Marcella Moretti και Banco Ambrosiano Veneto SpA, υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Ερωτάται αν οι Ενοποιημένοι Τραπεζικοί Κανόνες (ΕΤΚ) που εξέδωσε η Ένωση Ιταλικών Τραπεζών (ΕΙΤ) με αποδέκτες τα μέλη της, σχετικά με τη σύναψη συμβάσεως, αντικείμενο της οποίας είναι το άνοιγμα πίστεως σε αλληλόχρεο λογαριασμό, συμβιβάζονται, ως θεσπισθέντες και εφαρμοζόμενοι ομοιομόρφως και υποχρεωτικώς από τις τράπεζες που είναι μέλη της ΕΙΤ και κατά το μέτρο που εξαρτούν το άνοιγμα πίστεως από σύστημα προσδιορισμού του επιτοκίου, το οποίο δεν έχει οριστεί προηγουμένως ούτε δύναται να προσδιοριστεί από τον πελάτη, με τη διάταξη του άρθρου 85 της Συνθήκης, ως εκ του ότι είναι σε θέση να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και έχουν ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.
2. Ερωτάται ποια αποτελέσματα μπορεί να συνεπάγεται η ενδεχόμενη αναγνώριση του ως άνω ασυμβίβαστου επί των αντιστοίχων ρητρών των συμβάσεων με αντικείμενο το άνοιγμα πίστεως σε αλληλόχρεο λογαριασμό, συμβάσεων που συνάπτουν παρεπομένως οι τράπεζες, μέλη της ΕΙΤ, με ιδιώτες, δεδομένου ότι το σύνολο των τραπεζών, μελών της ΕΙΤ, μπορούν να θεωρηθούν, κατά την έννοια και για τους σκοπούς του άρθρου 86 της Συνθήκης, ως κατέχουσες συλλογικώς δεσπόζουσα θέση εντός της εθνικής αγοράς πίστεως, εντός της οποίας η εφαρμογή στην πράξη της εν λόγω ρυθμίσεως (σχετικά με τον καθορισμό του χρεωστικού επιτοκίου) εμφανίζεται ως καταχρηστική.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-421/98)

(1999/C 20/33)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την I. Martínez del Peral και τον B. Mongin, μέλη της

Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, ορίζοντας στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 του βασιλικού διατάγματος 1081/1989⁽¹⁾, της 28ης Αυγούστου 1989, ότι οι πτυχιούχοι αρχιτεκτονικής των άλλων κρατών μελών των οποίων ο τίτλος έχει αναγνωριστεί στο πλαίσιο της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, «δεν μπορούν να ασκήσουν στην Ισπανία άλλες δραστηριότητες από εκείνες που σύμφωνα με τον τίτλο της χώρας καταγωγής μπορούν να ασκήσουν στη χώρα αυτή, εκτός αν ασκούν τη δραστηριότητα αυτή σε συνεργασία με άλλον επαγγελματία που έχει τα προσόντα προς άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων καθώς και αναγνωρισμένο τίτλο σύμφωνο με την ισπανική νομοθεσία», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 10 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα άρθρα 2 και 10 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ καθιερώνουν τη θεμελιώδη αρχή κατά την οποία ο κάτοχος ενός διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου στην αρχιτεκτονική που χορήγησε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος υποδοχής πρέπει να έχει τα ίδια δικαιώματα και να υπόκειται στις ίδιες υποχρεώσεις όπως και οι πτυχιούχοι του κράτους μέλους υποδοχής. Από τη στιγμή που ένας τίτλος αρχιτεκτονικής επικυρώνει την κατάρτιση που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ, πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως χωρίς το κράτος μέλος υποδοχής να μπορεί να ανακηρύσσεται κριτής της ποιότητας της καταρτίσεως που αποκτήθηκε στο κράτος μέλος καταγωγής. Εξάλλου, ο κοινοτικός νομοθέτης, έχοντας συνείδηση ότι η κατάρτιση του αρχιτέκτονα μπορεί να είναι ευρύτερη στο κράτος μέλος υποδοχής, προέβλεψε, με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 16 της οδηγίας, ειδικό εργαλείο ώστε να εξασφαλίζεται επαρκής προστασία στον αποδέκτη των υπηρεσιών του αρχιτέκτονα: τη δυνατότητα να ρυθμίσει τη χρήση του τίτλου, υποχρεώνοντας τον διακινούμενο αρχιτέκτονα να παρέχει απόδειξη του τίτλου του που απέκτησε στη χώρα καταγωγής. Όταν ο διακινούμενος αρχιτέκτονας δεν δικαιολογεί ότι έχει τη συμπληρωματική κατάρτιση που απαιτείται για την απόκτηση του τίτλου στο κράτος μέλος υποδοχής, συνάγεται από το

άρθρο 16 ότι το κράτος αυτό μπορεί να επιβάλλει στον διακινούμενο αρχιτέκτονα να χρησιμοποιεί τον τίτλο εκπαιδευσεως του κράτους μέλους προελεύσεως ή καταγωγής με «κατάλληλη διατύπωση». Η οδηγία δεν παρέχει τη δυνατότητα στο κράτος αυτό να θεσπίζει άλλα μέτρα, όπως την υποχρέωση ο διακινούμενος αρχιτέκτονας να εργάζεται σε συνεργασία με επαγγελματία στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια στο κράτος μέλος υποδοχής να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες δεν έχει την κατάρτιση ο διακινούμενος αρχιτέκτονας. Τέτοια μέτρα συνιστούν δυσανάλογο περιορισμό στην ελευθερία εγκαταστάσεως του αρχιτέκτονα, καθώς και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

(¹) Boletín Oficial del Estado (Επίσημη Εφημερίδα) αριθ. 214 της 7ης Σεπτεμβρίου 1989.
(²) ΕΕ L 223 της 21.8.1985, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles (έκτο τμήμα) με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung και 17 άλλοι κατά Βελγικού Δημοσίου, Υπουργείου Οικονομικών, Υπηρεσία τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως

(Υπόθεση C-422/98)

(1999/C 20/34)

Με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Νοεμβρίου 1998, το tribunal de Première instance de Bruxelles (έκτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung και 17 άλλων κατά Βελγικού Δημοσίου, Υπουργείου Οικονομικών, Υπηρεσία τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συνιστά η παράγραφος 210 της υπουργικής αποφάσεως της 22ας Ιανουαρίου 1948, στο μέτρο που μ' αυτήν επιβάλλεται στους εισαγωγείς στο Βέλγιο επεξεργασμένου καπνού φέροντος ταινία δημόσιας φορολογίας καπνού, όταν αυτός είναι ακατάλληλος για κατανάλωση, την καταστροφή του σχετικού προϊόντος εντός του Βελγίου υπό τον έλεγχο των βελγικών τελωνειακών αρχών, ενώ δεν θεωρούνται ως αποδεικτικά στοιχεία τα καταρτισμένα από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους έγγραφα που πιστοποιούν την καταστροφή αυτή, μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση Marca Mode CV κατά 1. Adidas AG, 2. Adidas Benelux BV

(Υπόθεση C-425/98)

(1999/C 20/35)

Με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Νοεμβρίου 1998, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Marca Mode CV και 1. Adidas AG, 2. Adidas Benelux BV, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β) της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹) την έννοια ότι, όταν

- α) ένα σήμα είτε καθαυτό είτε λόγω του ότι είναι ευρέως γνωστό στο κοινό έχει ιδιαίτερη διακριτική δύναμη και
- β) ένας τρίτος, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπες με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το σήμα, ένα σημείο το οποίο ομοιάζει προς το σήμα μέχρι τέτοιου σημείου ώστε να δημιουργείται δυνατότητα συσχέτισεως με το σήμα,

παρέχεται στον δικαιούχο το αποκλειστικό δικαίωμα να απαγορεύει στον τρίτο αυτή τη χρησιμοποίηση του σήματος, όταν η διακριτική ισχύς του σήματος είναι τέτοια ώστε να μην αποκλείεται το ότι η συσχέτιση μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση;

(¹) ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-426/98)

(1999/C 20/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο της Επιτρο-

πής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, επιβάλλοντας υπέρ του Ταμείου Νομικών και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων πρόσθετες επιβαρύνσεις κατά την σύσταση, δημοσίευση και τροποποίηση του καταστατικού και κατά την αύξηση του κεφαλαίου των ανωνύμων εταιρειών και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ και ειδικότερα από τις διατάξεις των άρθρων 7 και 10 της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως η τελευταία τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δεδομένου ότι στην Ελλάδα η συνολική επιβάρυνση με έμμεσους φόρους των πράξεων συστάσεως εταιρείας, δημοσίευσής και τροποποιήσεως του καταστατικού της και αυξήσεως του κεφαλαίου της υπερβαίνει κατά πολύ το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/303/ΕΟΚ, οι σχετικές διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας που επιβάλλουν τους εν λόγω φόρους αντιβαίνουν προς το κοινοτικό δίκαιο.

Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Ελληνικής Δημοκρατίας, οι σχετικές επιβαρύνσεις:

1. δεν μπορούν να χαρακτηριστούν εργοδοτικές εισφορές, διότι δεν υφίσταται κανένας δεσμός ασφαλιστικής φύσεως μεταξύ των υποχρέων προς καταβολή προσώπων και των δικαιούχων ασφαλιστικών οργανισμών,
2. ο χαρακτήρας τους ως εμμέσων φόρων δεν αναιρείται από το ότι α) δεν περιέχονται ως έσοδα στον εν στενή εννοία κρατικό προϋπολογισμό, αλλά στον προϋπολογισμό νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, β) ο σκοπός για τον οποίον εισπράττονται είναι καθορισμένος από τον νόμο και γ) επιβάλλονται ανεξάρτητα από τη φοροδοτική ικανότητα των υποχρέων,
3. δεν έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα ή χαρακτήρα αμοιβής για τις παρεχόμενες υπηρεσίες των δικηγόρων.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 156 της 15.6.1985, σ. 23.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-427/98)

(1999/C 20/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Enrico Traversa, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, και τον Dr. Andreas Buschmann, εθνικό εμπειρογνώμονα αποσπασμένο στην υπηρεσία αυτή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Centre Wagner, C-254, Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ)⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε τελευταίως, καθόσον δεν εξέδωσε διατάξεις παρέχουσες τη δυνατότητα αναπροσαρμογής της βάσεως επιβολής του φόρου στην περίπτωση εξαγωγώσεως κουπονιών εκπτώσεως,
2. να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, το γερμανικό δίκαιο παραβιάζει την αρχή της ουδετερότητας του φόρου κύκλου εργασιών, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α), και Γ, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας, στο μέτρο που δεν παρέχεται η δυνατότητα στον υποκείμενο στον φόρο (π.χ. στον κατασκευαστή), ο οποίος επιστρέφει στους αγοραστές των προϊόντων του, χωρίς να τους έχει παραδώσει απευθείας τα προϊόντα αυτά, ένα τμήμα της τελικής τιμής πώλησεως κατόπιν προσκομίσεως ενός κουπονιού, να μειώσει αναλόγως τη βάση επιβολής του φόρου. Η από 15 Απριλίου 1998 οδηγία της Γερμανικής Κυβερνήσεως διακρίνει, σύμφωνα με την απόφαση επί της υποθέσεως Elida-Gibbs του Δικαστηρίου⁽²⁾, μεταξύ της επιστροφής στον τελικό καταναλωτή (βάσει κουπονιών εξαγωγώσεως) και της επιστροφής στον έμπορο λιανικής πώλησεως (βάσει κουπονιών εκπτώσεως). Πάντως, ο δικαιούχος της επιστροφής ή ο συγκεκριμένος καθορισμός του κουπονιού δεν έχουν μεγάλη σημασία, διότι, κατά την Επιτροπή η οποία στηρίζεται στην απόφαση Elida-Gibbs, οι δύο εναλλακτικές περιπτώσεις πρέπει να τύχουν, από νομικής απόψεως, της ίδιας μεταχειρίσεως. Η βάση επιβολής του φόρου για τον υποκείμενο στον φόρο (π.χ. τον κατασκευαστή) ο οποίος προβαίνει σε επιστροφές επί της τελικής τιμής των προϊόντων του για να προωθήσει την πώλησή τους πρέπει να μειωθεί κατά το ποσό της επιστροφής (μειωμένο κατά τον φόρο κύκλου εργα-

σιών), ανεξαρτήτως του ζητήματος ποιος είναι ο αγοραστής (ο υποκείμενος στον φόρο ή ο τελικός καταναλωτής) στον οποίο επιστρέφονται τα χρήματα και από πόσα πρόσωπα αποτελείται η αλυσίδα των αγοραστών. Δεν είναι αναγκαίο να αναπροσαρμοστεί η βάση επιβολής του φόρου ως προς τις ενδιάμεσες συναλλαγές, διότι τη βάση επιβολής του φόρου για τον έμπορο λιανικής πώλησεως πρέπει να αποτελεί η καθαρή αξία των κουπονιών τα οποία ο τελικός καταναλωτής προσκομίζει κατά την αγορά του εμπορεύματος για να τύχει της εκπτώσεως. Κατά συνέπεια, το ισχύον στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δίκαιο περί του φόρου κύκλου εργασιών, ιδίως δε τα άρθρα 10, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 1, του Umsatzsteuergesetz (UStG), όπως εφαρμόζονται υποχρεωτικά κατόπιν της από 15 Απριλίου 1998 διοικητικής οδηγίας της Γερμανικής Κυβερνήσεως, συνιστούν παράβαση του άρθρου 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α), και Γ, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας. Πράγματι, στις προαναφερθείσες διατάξεις της έκτης οδηγίας διατυπώνεται η αρχή της ουδετερότητας του φόρου κύκλου εργασιών, κατά την οποία ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να επιβαρυνθεί οριστικά με ένα τμήμα του φόρου κύκλου εργασιών, καθόσον πρέπει να φορολογηθεί για ποσό υψηλότερο από εκείνο το οποίο έχει εισπράξει σε τελική ανάλυση για την παροχή του.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) Απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, υπόθεση C-317/94, Συλλογή 1996, σ. I-5368.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-429/98)

(1999/C 20/38)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Frank Benyon, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/56/EK του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1994, για τη θέσπιση των βασικών αρχών που διέπουν τις έρευνες ατυχημάτων και συμβάντων πολιτικής αεροπορίας (¹), ή μη ανακοινώνοντας τη θέσπιση των αναγκαίων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των διατάξεων του άρθρου 189, παράγραφος 3, και του άρθρου 5, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ επιβάλλουν στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους εντός των τασσομένων προθεσμιών και να ανακοινώνουν αμέσως τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή. Η εν λόγω προθεσμία έληξε στις 21 Νοεμβρίου 1996 χωρίς το Βασίλειο του Βελγίου να έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα.

(¹) ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 14.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-430/98)

(1999/C 20/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Pieter Jan Kuijper, νομικό σύμβουλο, και τη Nicola Yerrell, δημόσιο υπάλληλο τεθείσα στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας ή/και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/45/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 (¹), για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής επιχείρησης ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους, ή μη εξασφαλίζοντας ότι οι κοινωνικοί εταίροι έχουν λάβει, κατόπιν συμφωνίας, τα αναγκαία μέτρα και, συνεπώς, μη λαμβάνοντας ή/και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση των αποτελεσμάτων που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ

και

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση C-429/98⁽¹⁾: η προθεσμία που τάσσει η οδηγία έληξε στις 22 Σεπτεμβρίου 1996.

(1) ΕΕ L 254 της 30.9.1994, σ. 64.

(2) Βλέπε σελίδα 23 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση αναίρεσης του Νικολάου Προγούλη που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998 κατά της διατάξεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/97, Νικόλαος Προγούλης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-431/98 P)

(1999/C 20/40)

Ο Νικόλαος Προγούλης, εκπροσωπούμενος από τους Κωνσταντίνο Αδαμαντόπουλο και Βασίλειο Ακριτίδη, δικηγόρους Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/97, Νικόλαος Προγούλης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναίρεσίων, ζητεί από τον Δικαστήριο:

- να αναίρεσει πλήρως τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-237/97 η οποία απορρίπτει την προσφυγή του προσφεύγοντος ως απαράδεκτη,
- να κρίνει το ίδιο τη διαφορά που αφορά:
  - την ακύρωση της απόφασης της 13ης Μαΐου 1997 της αναίρεσιβαλλομένης, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο αναίρεσίων για να ανακαταταγεί στον βαθμό Β1, κλιμάκιο 2, αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983 με όλες τις χρηματικές συνέπειες της εν λόγω ανακατατάξεως, υπολογιζόμενης αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983, πλέον νομίμων τόκων προς 10 % ετησίως,
  - να υποχρεωθεί η αναίρεσιβαλλομένη να καταβάλει στο αναίρεσίωντα το ποσό που αντιστοιχεί στις χρηματικές συνέπειες της ζητηθείσας ανακατατάξεως, υπολογιζόμενης αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983, πλέον νομίμων τόκων προς 10 % ετησίως και

- να καταδικαστεί η αναίρεσιβαλλομένη στα έξοδα της παρούσας δίκης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως T-237/97 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Πρόδηλη νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο εξομοιώνοντας την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση T-16/97, Chauvin, κατά Επιτροπής: ο αναίρεσίων προέβαλε ως νέο και ουσιώδες στοιχείο την αποκάλυψη, στην υπόθεση T-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, πληροφοριών σχετικά με το ότι η αναίρεσιβαλλομένη ακολουθούσε περιοριστική πολιτική σε θέματα (ανα) κατατάξεων μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1983, ακόμα και για τους μονίμους υπαλλήλους που είχαν προσληφθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Ο αναίρεσίων δεν υποστήριξε ποτέ ότι η αναίρεσιβαλλομένη αρνήθηκε να εφαρμόσει ως προς αυτόν την απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 1983, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν της απόφασης Αλεξοπούλου, προκειμένου να εξετάσει αντικειμενικά τα «εξαιρετικά» προσόντα του, όπως επρόκειτο στην υπόθεση Chauvin.

- Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Αίτηση αναίρεσης που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-154/96, Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-432/98 P)

(1999/C 20/41)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τους Jean-Paul Jacqué, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Diego Canga Fano και την Thérèse Blanchet, μέλη της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της νομικής διευθύνσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, boulevard Konrad Adenauer, 100, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Δεκεμβρίου 1998, αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-154/96, Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Το αναρρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-154/96, *Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου*, υποστηριζόμενου από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών,
- όσον αφορά τα ενώπιον του Δικαστηρίου δικαστικά έξοδα, επαφέεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

(Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής)

Η ανάλυση του Πρωτοδικείου σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής είναι νομικώς εσφαλμένη. Το Συμβούλιο φρονεί ότι τα υποκείμενα στον ΚΥΚ πρόσωπα να μην δικαιούνται να υποβάλλουν απεριορίστως αιτήσεις εμπόλων στο πεδίο εφαρμογής του ΚΥΚ, πλην όμως η άσκηση του δικαιώματος αυτού είναι νομικώς αδύνατη χωρίς νομική βάση. Είναι αδύνατον να υπήρξε, στην υπό κρίση περίπτωση, βλαπτική πράξη, και τούτο για τον λόγο ότι η απάντηση της ΑΔΑ περιορίστηκε στο να διαπιστώσει ότι στο παρόν στάδιο εξέλιξως της κοινοτικής νομοθεσίας δεν υφίστατο νομική βάση επιτρέπουσα την εθελούσια έξοδο. Μόνον η θέσπιση διαφορετικής νομοθεσίας θα επέτρεπε την τροποποίηση της έννομης καταστάσεως των προσφευγόντων. Η συλλογιστική του Πρωτοδικείου με την οποία επιδιώχθηκε να καταδειχθεί ότι η απάντηση της ΑΔΑ του Δικαστηρίου συνιστά βλαπτική πράξη ερείδεται επί εσφαλμένου νομικού χαρακτηρισμού, που είναι άσχετος με την προγενέστερη νομολογία, και συνιστά πρόδηλη κατάχρηση των εξουσιών που σύμφωνα με τη Συνθήκη επιφυλάσσονται μόνο στον κοινοτικό νομοθέτη.

Κακώς το Πρωτοδικείο κήρυξε παραδεκτή την ένσταση περί παρανόμου χαρακτήρα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2688/95 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Για να είναι μια τέτοια ένσταση παραδεκτή, πρέπει η προσφυγή ακυρώσεως να έχει ιδίαν υπόσταση, και τούτο εφόσον η ένσταση περί παρανόμου χαρακτήρα αποτελεί έναν από τους ισχυρισμούς που στηρίζουν την προσφυγή αυτή. Όντως, στην υπό κρίση υπόθεση, πραγματικό και μοναδικό αντικείμενο της προσφυγής είναι η αμφισβήτηση του κανονισμού.

(Όσον αφορά την ουσία)

- Εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής των απαγορεύσεων των διακρίσεων: το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου κατά το οποίο το Συμβούλιο προέβη σε αυθαίρετη διαφοροποίηση ή, τουλάχιστον, σε διαφοροποίηση που είναι προδήλως ακατάλληλη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, είναι νομικώς εσφαλμένο. Το Κοινοβούλιο είχε δεσμευθεί να μην αυξήσει το προσωπικό του για τα επόμενα πέντε έτη και είχε ζητήσει την επείγουσα υποβολή σχετικής προτάσεως κανονισμού, ενώ το Δικαστήριο είχε απλώς καταστήσει γνωστό ότι σκόπευε να εφαρμόσει όσον αφορά ορισμένους από τους υπαλλήλους του μέτρα εθελούσιας εξόδου.

- Εσφαλμένη εφαρμογή της θεωρίας της εκ νέου γνωμοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου: λόγω του γεγονότος ότι όλοι οι παράγοντες, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο και Επιτροπή, γνώριζαν ότι οι κανονισμοί «περί εθελουσίας εξόδου» που αφορούσαν μόνον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανταποκρίνονταν σε πιεστική επιθυμία του τελευταίου, έπρεπε να εφαρμοσθεί εν προκειμένω η ευελιξία της κοινοτικής νομοθετικής διαδικασίας, που είναι αναγκαία για την επίτευξη συγκλίσεως απόψεων μεταξύ των οργάνων, όσον αφορά τον τύπο με τον οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καταστήσει γνωστή τη γνώμη του στο Συμβούλιο ή να δώσει τη συγκατάθεσή του σχετικά με την τροποποίηση της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής. Υπερβολική τυπολατρία θα αποτελούσε εν προκειμένω εμπόδιο στη λειτουργία της νομοθετικής διαδικασίας, χωρίς ταυτόχρονα να ικανοποιεί κάποια ανάγκη.

- Εσφαλμένη απαίτηση αναφορικά με νέα γνωμοδότηση της επιτροπής του ΚΥΚ (εσφαλμένη ερμηνεία του περιεχομένου του άρθρου 10 του ΚΥΚ): ο παραλληλισμός που γίνεται, με την εκδοθείσα απόφαση, μεταξύ ενός οργάνου ίσης εκπροσωπήσεως που λειτουργεί εντός των κοινοτικών οργάνων και νομίμως εκπροσωπεί τα συμφέροντα συγκεκριμένης κατηγορίας προσώπων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αποτελεί ένα δημοκρατικώς εκλεγόμενο, με άμεση καθολική ψηφοφορία, όργανο συνιστά σοβαρή αλλοίωση του θεσμικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτό έχει οργανωθεί από τη Συνθήκη και ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, και, ως εκ τούτου, παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 280 της 23.11.1995, σ. 1.

Αίτηση αναρρέσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-13/97, A. Losch κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενου από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-433/98 P)

(1999/C 20/42)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους Jean-Paul Jacqué, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Diego Canga Fano και Thérèse Blanchet, μέλη της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της νομικής διεύθυνσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, boulevard Konrad Adenauer, 100, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Δεκεμβρίου 1998, αίτηση κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-13/97, A. Losch κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενου από το Συμβού-

λιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, στην υπόθεση T-13/97, Antoinette Losch κατά Δικαστηρίου, υποστηριζομένου από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών,
- όσον αφορά τα ενώπιον του Δικαστηρίου δικαστικά έξοδα, επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβαλλόμενοι λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι προς αυτούς της υποθέσεως C-432/98 P.

Αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-164/97, Busacca κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-434/98 P)

(1999/C 20/43)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης, εκπροσωπούμενο από τους Jean-Paul Jacqué, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Diego Canga Fano και Thérèse Blanchet, μέλη της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της νομικής Διευθύνσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, boulevard Konrad Adenauer, 100, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Δεκεμβρίου 1998, αίτηση κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-164/97, S. Busacca κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το αναιρεσείον ζητεί από τον Δικαστή:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, στην υπόθεση T-164/97, Silvio Busacca κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου,
- όσον αφορά τα ενώπιον του Δικαστηρίου δικαστικά έξοδα, να αποφανθεί κατά δικαία κρίση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβαλλόμενοι λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι προς αυτούς της υποθέσεως C-432/98 P.

Αίτηση αναιρέσεως της Sari Joughki, που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 (περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Νοεμβρίου 1998) κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-215/97, Sari Joughki κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-435/98 P)

(1999/C 20/44)

Η Sari Joughki, εκπροσωπούμενη από τον Harri Ojala, δικηγόρο στην πόλη Oulu, του δικηγορικού γραφείου Ojala & Orpelainen, Isokatu 16 B 16, Oulu 90100, άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση (η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Νοεμβρίου 1998) κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-215/97, Sari Joughki κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου καθόσον αφορά την απόρριψη της προσφυγής της Joughki κατά της Επιτροπής,
- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/973, της 5ης Σεπτεμβρίου 1996, περί μη αποδοχής της συμμετοχής της Joughki στον γενικό διαγωνισμό, και
- να δεχθεί ότι η Joughki ειδικαιούτο να μετάσχει στον διαγωνισμό COM/B/973,
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεσμευόταν από το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού όπως αυτή δημοσιεύθηκε.

Η απόφαση του Πρωτοδικείου αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, διότι η εξεταστική επιτροπή δεσμευόταν από την προκηρύξη του διαγωνισμού όπως αυτή είχε δημοσιευθεί.

Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού είχε την υποχρέωση να λάβει υπόψη όλα τα διπλώματα που της υπέβαλε η Joughki εντός της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την κατάθεση των αιτήσεων υποψηφιότητας.

Η Joushki ενήργησε σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες του διαγωνισμού, όπως αυτοί καθορίζονται στην προκήρυξη, προσκομίζοντας, με το πτυχίο νοσοκόμου, την απόδειξη ότι είχε τη γενική παιδεία και την επαγγελματική κατάρτιση που απαιτούντο. Επομένως, έπρεπε να γίνει δεκτή η συμμετοχή της στον διαγωνισμό COM/B/973.

Η προκήρυξη του διαγωνισμού συντάχθηκε μόνον από την Επιτροπή, οι δε υποψήφιοι δεν είχαν τη δυνατότητα να επηρεάσουν το περιεχόμενό της ή την επιλογή των όρων και εκφράσεων που χρησιμοποιήθηκαν.

Ως υποψήφια φινλανδικής ιθαγενείας η Joushki έπρεπε να μπορεί να είναι βέβαιη ότι το περιεχόμενο και η ερμηνεία της δημοσιευθείσας στη φινλανδική γλώσσα προκηρύξεως ανταποκρίνονται προς όσα μπορεί δικαιολογημένα να πιστεύει ένας φινλανδόφωνος υποψήφιος. Αυτή η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της είναι άξια προστασίας.

Μια γενική αρχή του δικαίου επιτάσσει την ερμηνεία του κειμένου της προκηρύξεως σε βάρος εκείνου ο οποίος το συνέταξε, ήτοι της Επιτροπής.

Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 από την Industria del Frío Auxiliar Conservera SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-437/98 P)

(1999/C 20/45)

Η Industria del Frío Auxiliar Conservera SA, ισπανική εταιρεία, εκπροσωπούμενη από τον Ignacio Sáenz-Cortabarría Fernández και την Marta Morales Isasi, abogados del Colegio del Señorío de Vizcaya, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Guy Harles, 8-10 rue Mathias Hardt, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 3 Δεκεμβρίου 1998, αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως της 15ης Σεπτεμβρίου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-136/95, Industria del Frío Auxiliar Conservera SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-136/95,

— να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και:

- α) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 95/119/ΕΚ, της 7ης Απριλίου 1995, σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν τα αλιευτικά προϊόντα προέλευσης Ιαπωνίας (ΕΕ L 80 της 8.4.1995, σ. 56), στο μέτρο που αυτή αφορά τα αλιευτικά προϊόντα που βρίσκονται καθ' οδόν προς την Κοινότητα κατά τη στιγμή της δημοσίευσής της αποφάσεως,
- β) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να καταβάλει αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη η αναιρεσείουσα εταιρεία όπως αυτές εκτίθενται στη δεύτερη παύλα των αιτημάτων του δικογράφου της προσφυγής ακυρώσεως-αγωγής αποζημιώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου (1),
- γ) να καταδικάσει στην Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα όσον αφορά τις διαδικασίες τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου,

— επικουρικώς, σε περίπτωση μη οριστικής επιλύσεως της διαφοράς, όπως εκτίθεται στη δεύτερη παύλα του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής, εφόσον δεν καθίσταται κάτι τέτοιο δυνατό στο παρόν στάδιο εκδικάσεως της διαφοράς:

- α) να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, όπως εκτίθεται στο ανωτέρω σημείο α),
- β) να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της αγωγής αποζημιώσεως,
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα όσον αφορά τις διαδικασίες τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου σχετικά με την προσφυγή ακυρώσεως και να μην αποφανθεί όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Πρωτοδικείου ασκηθείσας αγωγής αποζημιώσεως,

— όλως επικουρικώς: σε περίπτωση μη οριστικής επιλύσεως της διαφοράς όπως ζητείται στη δεύτερη παύλα του σχετικού δικογράφου, εφόσον δεν επιτρέπει κάτι τέτοιο το παρόν στάδιο εκδικάσεως της διαφοράς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να συνεχίσει την εκδίκαση τόσο αφορά την προσφυγή ακυρώσεως όσον και όσον αφορά την αγωγή αποζημιώσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Νομική πλάνη καθώς ερμηνεύτηκε ότι μια προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία απορρίπτονται οι προβληθέντες λόγοι ακυρότητας μπορεί να δικαιολογήσει την απόρριψη της προσφυγής-αγωγής της αναιρε-

σείουσας χωρίς συνέχιση της διαδικασίας. Απόφαση του Δικαστηρίου που εκδίδεται στο πλαίσιο προδικαστικού ερωτήματος⁽²⁾ και με την οποία απορρίπτονται οι προβληθέντες λόγοι ακυρότητας δεν συνιστά αναγνώριση, υπό αυστηρή έννοια, του κύρους της κοινοτικής πράξεως — δηλαδή το συμβατό της με την Συνθήκη ΕΚ — αλλά, εφόσον δεν υφίσταται περίπτωση αναγνωρίσεως ακυρότητας, το Δικαστήριο περιορίζεται αποκλειστικώς στο να τονίζει ότι «δεν προέκυψαν στοιχεία δυνάμενα να συνεπάγονται την ακυρότητα», πράγμα που σημαίνει ότι τίποτα δεν εμποδίζει μια τέτοια αναγνώριση να μπορεί να γίνει με μεταγενέστερη απόφαση, στο πλαίσιο άλλης υποθέσεως.

— Προσβολή του δικαιώματος άμυνας και του δικαιώματος για πραγματική ένδικη προστασία καθώς το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη, και, οπωσδήποτε, δεν εξέτασε επαρκώς, όλους και καθέναν χωριστά, τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας υπό το φως των νέων στοιχείων εκτιμήσεως που του υποβλήθηκαν μετά τη φάση της έγγραφης διαδικασίας: πρόδηλη διαστρέβλωση της ουσίας αυτών των αποδεικτικών στοιχείων: με τις αποφάσεις της 97/513/ΕΚ⁽³⁾, 97/515/ΕΚ⁽⁴⁾ και 97/516/ΕΚ⁽⁵⁾, η Επιτροπή είχε αναγνωρίσει ότι ένα εναλλακτικό μέτρο προστασίας των σχετικών με ένα υπό μεταφοράν εμπόρευμα συμφερόντων κατά το χρονικό σημείο της θέσεως σε ισχύ μιας απαγορεύσεως εισαγωγής που συνίστατο στην υποβολή του εν λόγω εμπόρευματος σε ειδικές αναλύσεις, δεν συνεπαγόταν κανένα κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

— Παράβαση οικονομικών κανόνων: κατά τη συνεδρίαση της ολομέλειας της 11ης Ινουαρίου 1996, η υπόθεση ανατέθηκε σε πενταμελές τμήμα. Η διάταξη της 2ας Μαΐου 1996, με την οποία αποφασίστηκε να εξεταστεί η ένσταση απαραδέκτου που είχε προταθεί από την Επιτροπή κατά την εκδίκαση της ουσίας της διαφοράς, εκδόθηκε από το δεύτερο τριμελές τμήμα. Η αναιρεσείουσα, ύστερα από το ξάφνιασμα που της προκάλεσε η πρόθεση αναθέσεως της υποθέσεως σε τριμελές τμήμα, εκδήλωσε την έκπληξή της, μολονότι δεν προέβαλε αντιρρήσεις. Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι το δεύτερο τριμελές τμήμα δεν ήταν αρμόδιο για της έκδοση της προσβαλλομένης διατάξεως με την οποία, κριθείσας ως τετραμνησθείσας της διαδικασίας, απορρίφθηκε η προσφυγή-αγωγή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 2.9.1995, σ. 24.

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 1997 στην υπόθεση C-183/95, Affish, Συλλογή 1997, σ. I-4315.

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1997, για τη λήψη προστατευτικών μέτρων που αφορούν ορισμένα αλιευτικά προϊόντα καταγωγής Μπαγκλαντές (ΕΕ L 214 της 6.8.1997, σ. 46).

⁽⁴⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Αυγούστου 1997, για τη λήψη προστατευτικών μέτρων που αφορούν ορισμένα αλιευτικά προϊόντα καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 214 της 6.8.1997, σ. 52).

⁽⁵⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Αυγούστου 1997, για τη λήψη προστατευτικών μέτρων που αφορούν ορισμένα αλιευτικά προϊόντα καταγωγής Μαδαγασκάρης (ΕΕ L 214 της 6.8.1997, σ. 53).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998
(Υπόθεση C-438/98)

(1999/C 20/46)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Antonio Agescu, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τη Nicola Yerrell, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους που έχει αποσπαστεί στη Νομική Υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει ή/και να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/97/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, που τροποποιεί την οδηγία 86/378/ΕΟΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή

και

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση C-429/98⁽²⁾. Η τασσόμενη με την οδηγία προθεσμία έληξε την 1η Ιουλίου 1997.

⁽¹⁾ ΕΕ L 46 της 17.2.1997, σ. 20.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 23 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Διαγραφή της υποθέσεως C-278/97⁽¹⁾

(1999/C 20/47)

Με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-278/97 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Wrangler Germany GmbH κατά Metro Selbstbedienungs-Großhandel GmbH.

⁽¹⁾ ΕΕ C 295 της 27.9.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-296/97⁽¹⁾
(1999/C 20/48)

Με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-296/97 (αίτηση του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ulrich Gloger κατά Bergamt Kamen, παρεμβαίνων: Vertreter des öffentlichen Interesses beim Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen.

⁽¹⁾ EE C 318 της 18.10.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-377/97⁽¹⁾
(1999/C 20/51)

Με διάταξη της 9ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-377/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ EE C 7 της 10.1.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-369/97⁽¹⁾
(1999/C 20/49)

Με διάταξη της 8ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-369/97 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb κατά F. W. Woolworth Co Gesellschaft mbH.

⁽¹⁾ EE C 370 της 6.12.1997.

Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-239/96 και C-240/96⁽¹⁾
(1999/C 20/52)

Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-239/96 και C-240/96: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Δανίας και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ EE C 269 της 14.9.1996.

Διαγραφή της υποθέσεως C-382/97⁽¹⁾
(1999/C 20/50)

Με διάταξη της 8ης Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-382/97 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gerhard Köbler κατά Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Kunst.

⁽¹⁾ EE C 7 της 10.1.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-370/97⁽¹⁾
(1999/C 20/53)

Με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-370/97 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Poloco SA κατά Jürgen Denz.

⁽¹⁾ EE C 387 της 20.12.1997.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 1998

στην υπόθεση T-25/96 (92), Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)

(1999/C 20/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-25/96 (92), Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen, με έδρα τη Βόνη, μέλη της οποίας είναι οι: Aero Lloyd Flugreisen GmbH & Co. Luftverkehrs-KG, με έδρα το Oberursel (Γερμανία), Air Berlin GmbH & Co. Luftverkehrs KG, με έδρα το Βερολίνο, Condor Flugdienst GmbH, με έδρα το Kelsterbach (Γερμανία), Germania Fluggesellschaft mbH, με έδρα το Βερολίνο, Harpag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, με έδρα το Langenhagen (Γερμανία), LTU Lufttransport Unternehmen GmbH & Co. KG, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία), και Harpag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, με έδρα το Langenhagen (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον Gerrit Schohe, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Baden, 34 b, rue Philippe II, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Paul Nemitz), με αντικείμενο τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων κατόπιν της εκδόσεως της απόφασης του Πρωτοδικείου, της 14ης Μαρτίου 1997, T-25/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen και Harpag-Lloyd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συλλογή 1997, Σ. II-363), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, και R. García Valdecasas, P. Lindh, J. Pírrung, και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 1998, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Καθορίζει το συνολικό ποσό των εξόδων που πρέπει να αποδώσει η Επιτροπή στις προσφεύγουσες σε 30 000 γερμανικά μάρκα, πλέον του ΦΠΑ που οφείλεται ενδεχομένως επί του ποσού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 18.5.1996.

Προσφυγή της UPS Europe NV/SA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-182/98)

(1999/C 20/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η UPS Europe NV/SA, εκπροσωπούμενη από τον T. R. Ottervanger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικη-

γορικό γραφείο του Loeff Claves Verbeke, 5, rue Charles Martel, L-2314, άσκησε στις 3 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μη κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σε σχέση με την κρατική ενίσχυση την οποία κατήγγειλε η προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 7 Ιουλίου 1994, η προσφεύγουσα, εταιρεία του ομίλου εταιριών United Parcel Service (UPS), η οποία ασκεί δραστηριότητες επί παγκοσμίως επιπέδου στον τομέα της διανομής δεμάτων, υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή ζητώντας της να κινήσει διαδικασία προκειμένου να διαπιστωθεί, μεταξύ άλλων, ότι η καταχρηστική συμπεριφορά της Deutsche Bundespost Postdienst, ήδη Deutsche Post AG, στην αγορά και οι διασταυρούμενες ενισχύσεις τις οποίες χρησιμοποίησε αντιβαίνουν προς τη Συνθήκη ΕΚ, και ειδικότερα προς τα άρθρα 86, 90, 92 και 93.

Στις 19 Δεκεμβρίου 1997 η Επιτροπή απέστειλε έγγραφο εκθέτοντας ότι θα κινούσε τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης «στις αρχές του επομένου έτους». Στις 10 Αυγούστου 1998 η προσφεύγουσα απέστειλε έγγραφο ζητώντας από την Επιτροπή να λάβει θέση επί της καταγγελίας που υπέβαλε βάσει του άρθρου 92 κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Στις 2 Οκτωβρίου 1998 η Επιτροπή απάντησε εγγράφως στο αίτημα αυτό ότι θα «εξέταζε» τη θέση και τη συμπεριφορά της Deutsche Post AG βάσει του άρθρου 86 της Συνθήκης και δεν θα κινούσε — τουλάχιστον επί του παρόντος — διαδικασία βάσει του άρθρου 93 (βαλλόμενη απόφαση).

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους:

1. Η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον δεν κίνησε διαδικασία βάσει του άρθρου αυτού κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Στο από 19 Δεκεμβρίου 1997 έγγραφό της η Επιτροπή εξέθεσε ότι θα κινούσε τη διαδικασία στις αρχές του 1998. Κατά την προσφεύγουσα, η δήλωση αυτή σημαίνει ότι κατά το χρονικό εκείνο σημείο η Επι-

- τροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αντιμετώπιζε σοβαρές δυσκολίες κατά την αξιολόγηση του αν τα εκτεθέντα στην καταγγελία μέτρα ενισχύσεως συμβιβάζονταν προς την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή όφειλε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης και η απόφασή της να μη το πράξει ήταν παράνομη.
2. Η βαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής συνιστά παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον δεν παρέχει στην προσφεύγουσα επαρκή εξήγηση των λόγων που ώθησαν την Επιτροπή να μεταβάλει την αρχική της θέση.
  3. Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
  4. Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως καθόσον, στην παρούσα υπόθεση, δεν εξέτασε επιμελώς την καταγγελία της προσφεύγουσας.

Αγωγή που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 1998 από τους Dorothy Bell κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως
(Υπόθεση T-184/98)

(1999/C 20/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Dorothy Bell κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τους Kenneth Parker, QC, και Rhodri Thompson, Monckton Chambers, 4 Raymond Buildings, Gray's Inn, London WC1R 5BP, Ηνωμένο Βασίλειο, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 19 Νοεμβρίου 1998, αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι η απόρριψη της αιτιάσεως των ενάγοντων ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέλειψαν να λάβουν ειδικά μέτρα έναντι αυτών σχετικά με την εκτέλεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 12 Δεκεμβρίου 1996 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-177/94 και T-377/94, Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής, είναι παράνομη και συνιστά υπηρεσιακό πταίσμα καταλογιστέο στην Επιτροπή και το Συμβούλιο,

- να υποχρεώσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο να καταβάλουν στους ενάγοντες:
  - α) τα επιμέρους ποσά που εκτίθενται στους συνημμένους πίνακες ως παράρτημα 7, όπως θα έχουν κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως και σε περίπτωση που δεν εκδοθεί απόφαση με σχέση με την εκ μέρους των ενάγοντων οφειλή των ποσών αυτών έναντι των φορολογικών αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου·
  - β) κάθε επιπλέον ποσό που μπορεί να αντιστοιχεί:
    - i) στο ποσό που οφείλουν οι ενάγοντες στις φορολογικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, το οποίο ακόμα δεν έχει προσδιοριστεί, δεδομένου ότι δεν έχουν περατωθεί οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των διαδίκων και των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, επικουρικός
    - ii) τα ήδη υπολογισθέντα ποσά που οφείλουν οι ενάγοντες στις φορολογικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, δεδομένου ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή οφείλουν να αποζημιώσουν τους ενάγοντες για οποιαδήποτε τέτοιου είδους ενδεχόμενη οφειλή και
- να καταδικάσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες στην υπό κρίση υπόθεση είναι όλοι μέλη της ομάδος του σχεδίου JET που απασχολούνται από την UKAEA (United Kingdom Atomic Energy Authority) και ζητούν αποζημίωση από την Επιτροπή και το Συμβούλιο επειδή τα εν λόγω όργανα παρέλειψαν να λάβουν μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, της 12ης Δεκεμβρίου 1996, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-177/94, Altmann κ.λπ. και T-377/94, Casson κ.λπ. (1), και τούτο μολοντί ρητώς τους ζητήθηκε να πράξουν κάτι τέτοιο.

Οι ισχυρισμοί είναι κατ' ουσίαν όμοιοι προς αυτούς της υποθέσεως T-30/98, Altmann κ.λπ. (2) με εξαίρεση όσον αφορά τις ημερομηνίες ύστερα από τις οποίες οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι γεννήθηκαν οι αξιώσεις τους για αποζημίωση. Μολονότι υφίστανται τεχνικές διαφορές όσον αφορά τη θεμελίωση των αξιώσεών τους, συγκεκριμένα ότι η απόφαση δεν ακύρωσε καμιά απόφαση σχετική με τους ενάγοντες στην υπό κρίση υπόθεση, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι οι αξιώσεις τους είναι κατ' ουσίαν όμοιες προς αυτές των ενάγοντων στην υπόθεση T-30/98 και ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο υποχρεούνταν από το κοινοτικό δίκαιο να εξαλείψουν τις παρανομίες από τις οποίες είχαν θιγεί όλα τα μέλη της ομάδας του σχεδίου JET και οι οποίες επισημαίνονται στην απόφαση ή να καταβάλουν αποζημίωση για την παράλειψή τους να πράξουν κάτι τέτοιο.

(1) Συλλογή 1996, σ. II-2041.

(2) ΕΕ C 184 της 13.6.1998, σ. 11.

Προσφυγή-αγωγή της Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1998
(Υπόθεση T-186/98)

(1999/C 20/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Compañía Internacional de Pesca y Derivados, S.A. (INPESCA), με έδρα την Bermeo (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους Iciar Angulo fuertes και Begoña Angulo Fuertes, δικηγόρους Bizkaia, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 25 Νοεμβρίου 1998, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση,
- να αναγνωρίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 176, σε σχέση με τα άρθρα 178 και 215, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, το δικαίωμα της Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA) να της επιδικασθεί, για τις ζημιές που υπέστη από την προσβαλλομένη απόφαση, λόγω της αρνήσεως χορηγήσεως κοινοτικής χρηματοδοτικής ενισχύσεως, το ποσό των 216 886 200 πεσετών, προσαυξημένο με τους σχετικούς τόκους υπερημερείας, από τις 12 Μαρτίου 1992, ημερομηνία προβολής αρνήσεως χορηγήσεως της εν λόγω ενισχύσεως, και μέχρι την ημερομηνία λήψεως του σχετικού ποσού, και τούτο σύμφωνα με τις κοινές στα κράτη μέλη αρχές δικαίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα εταιρεία, στις εμπορικές δραστηριότητες της οποίας περιλαμβάνονται η κατασκευή, κτήση, διαχείριση, μίσθωση, επισκευή και εκμετάλλευση πλοίων, προσβάλλει την απόφαση της καθής-εναγομένης, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, με την οποία προβλήθηκε άρνηση χορηγήσεως της κοινοτικής χρηματοδοτικής ενισχύσεως που είχε ζητηθεί αναφορικά με το σχέδιο της κατασκευής αλιευτικού σκάφους-ψυγείου για τόνους (αριθ. ES/0002/90 και ES/0224/91).

Σχετικώς, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή, στις αποφάσεις της της 18ης Δεκεμβρίου 1990 και 8ης Νοεμβρίου 1991, δήλωσε ότι, μολονότι συνέτρεχαν όλα τα προαπαιτούμενα για τη χορήγηση της ζητηθείσας ενισχύσεως, αυτή δεν μπορούσε να παρασχεθεί για το προμνημονευθέν σχέδιο, και τούτο για τον λόγο ότι δεν επέτρεπαν κάτι τέτοιο οι σχετικές για τα οικονομικά έτη 1991 και 1992 θέσεις προϋπολογισμού.

Σχετικώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί δεδομένο ότι τέτοιες θέσεις προϋπολογισμού, λόγω επιστροφών, μειώσεων ή μη εκτελέσεως, δεν είχαν σε σημαντικό βαθμό χρησιμοποιηθεί και, επιπλέον, ότι, λόγω της ακυρώσεως ή επιστροφής πολλών άνευ νομίμου αιτίας χορηγηθεισών ενισχύσεων για την κατασκευή ή εκσυγχρονισμό αλιευτικών πλοίων, υφίσταντο αρκετές πιστώσεις για την ικανοποίηση του σχετικού με το εν λόγω σχέδιο αιτήματος.

Ούτε, εξάλλου, θεωρεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα ορθό να μνημονεύεται στην προσβαλλομένη απόφαση το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86⁽¹⁾, το οποίο φαίνεται να περιορίζει την αναθεώρηση των σχεδίων που δεν έτυχαν χρηματοδοτήσεως λόγω ανεπαρκείας οικονομικών μέσων. Κατά τη γνώμη της, η ίδια η Επιτροπή, στο άρθρο 6, παράγραφος 2 της προτάσεως κανονισμού σχετικά με διαρθρωτικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας⁽²⁾, αναγνωρίζει ότι τα ποσά για τα οποία αναλήφθηκαν υποχρεώσεις στο πλαίσιο της χορηγήσεως συνδρομής από την Επιτροπή για σχέδια μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1989 και της 31ης Δεκεμβρίου 1993 και τα οποία δεν αποτέλεσαν αντικείμενο αιτήσεως οριστικής πληρωμής αποδεσμεύονται αυτοδικαίως από την Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη των σχεδίων τα οποία απετέλεσαν το αντικείμενο αναστολής για δικαστικούς λόγους, πράγμα που αποκαλύπτει ότι τα σχέδια που υποβλήθηκαν σε δικαστικό έλεγχο, όπως το προκείμενο, πρέπει να ληφθούν υπόψη. Εξάλλου, το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στην ετήσια έκθεσή του σχετικά με το 1990, επιβεβαίωσε ότι αιτήσεις για χρηματοδοτική ενίσχυση όπως αυτές που προβλέπονταν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 είχαν ληφθεί υπόψη κατά τη διάρκεια περισσότερων των δύο οικονομικών ετών.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα περατώνει τους ισχυρισμούς της δηλώνοντας ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας καθώς και προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7).
(²) ΕΕ C 176 της 9.6.1998, σ. 44.

Προσφυγή-αγωγή του Pascual Juan Cubero Vermurie κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-187/98)

(1999/C 20/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Pascual Juan Cubero Vermurie, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Eric Boigelot, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 1998, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 6 Απριλίου 1998 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) περί μη προαγωγής του στον βαθμό Α5, στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 1998,
- να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 1998, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 27 Απριλίου 1998, κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως της 6ης Απριλίου 1998, και η οποία πρωτοκολλήθηκε στη γενική γραμματεία στις 6 Μαΐου 1998 με αριθμό πρωτοκόλλου R/436/98,
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση λόγω υλικής ζημίας και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, καθοριζόμενη ex aequo et bono σε 250 000 βελγικά φράγκα (BEF), υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας,
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων έχει ήδη ασκήσει διάφορα καθήκοντα στην ευρωπαϊκή δημόσια υπηρεσία (μεταξύ άλλων ως μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της καθής, εισηγητής στο γραφείο δικαστή του Δικαστηρίου, βοηθός του γενικού διευθυντή της ΓΔ XXIV).

Προς στήριξη της προσφυγής του προβάλλει:

- παράβαση του ΚΥΚ, ιδίως των άρθρων 24, εδάφια 3 και 4, και 45, παράγραφος 1,
- παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου, όπως εκείνη βάσει της οποίας κάθε διοικητική πράξη πρέπει να στηρίζεται σε νομικώς παραδεκτή αιτιολογία, ήτοι αιτιολογία που να είναι λυσιτελής και να μην είναι προϊόν πλάνης περί το δίκαιο ή περί τα πράγματα, και εκείνες σύμφωνα με τις οποίες μια λύση δεν μπορεί να αντίκειται σε κανόνα της δικαιοσύνης και της ευθυδικίας,
- και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Κατά τον προσφεύγοντα, η ΑΔΑ, λαμβάνοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, εφάρμοσε αυθαίρετα και άδικα κριτήρια τα οποία του προκάλεσαν σοβαρή ζημία.

Η ηθική βλάβη του προσφεύγοντος προκύπτει από το ότι, παρά την κινητικότητα που επέδειξε με κίνητρο μια προοπτική σταδιοδρομίας αυξάνουσα την εμπειρία του και τις

γνώσεις του, δεν του χορηγείται ο βαθμός τον οποίο αξίζει. Η υλική ζημία προκύπτει από την έλλειψη πρόσθετης αμοιβής από 1ης Απριλίου 1998, ημερομηνίας κατά την οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί η προαγωγή του.

Προσφυγή του Comune di Sassuolo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-189/98)

(1999/C 20/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Comune di Sassuolo (Δήμος του Sassuolo), εκπροσωπούμενος από τον Fabio Dani, δικηγόρο Φερράρας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Schmitt, 71, Rue des Aubérines, άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση V, D(98) DG V.A.4 DC/MG/se/980511, της 12ης Μαΐου 1998, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα δημοτική αρχή του Sassuolo από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας της Ιταλικής Δημοκρατίας στις 5 Οκτωβρίου 1998,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ιταλικός Δήμος προσβάλλει την άρνηση παρατάσεως ενός προτύπου σχεδίου χρηματοδοτούμενου από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (πρόγραμμα Arienne) και αφορώντος την πειραματική εφαρμογή και ανάπτυξη συστημάτων ευρέσεως εργασίας.

Συναφώς, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του σχεδίου, η προθεσμία για τον προσδιορισμό των επιλεξιμών δαπανών, για την πραγματοποίηση των καταβολών στους τελικούς δικαιούχους και για τον υπολογισμό της χρηματοδότησεως έληξαν, αντιστοίχως, στις 31 Δεκεμβρίου 1996, στις 31 Δεκεμβρίου 1997 και στις 30 Απριλίου 1998. Διευκρινίζεται επίσης, συναφώς, ότι όσον αφορά την ενεργοποίηση της τέταρτης φάσης του σχεδίου,

με την ονομασία «Διαχείριση της υπηρεσίας», η οποία συνίστατο, μεταξύ άλλων, στην έναρξη λειτουργίας για το κοινό του γραφείου πληροφόρησης σχετικά με την προσφορά/ζήτηση εργασίας, σημειώθηκε ορισμένη καθυστέρηση, οφειλόμενη στα έργα αναδιαμορφώσεως των χώρων κοντά στους οποίους είναι εγκατεστημένη η υπηρεσία. Για τον λόγο αυτόν, ζητήθηκε παράταση της προθεσμίας ενάρξεως της λειτουργίας της υπηρεσίας έως τις 22 Ιουνίου 1998, της οποίας η άρνηση αποτελεί ακριβώς το αντικείμενο της προβαλλόμενης αποφάσεως.

Κατά τον προσφεύγοντα, η απόφαση αυτή συνιστά πρόδηλη κατάχρηση εξουσίας και στερείται παντελώς αιτιολογίας. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η άρνηση χορηγήσεως της παρατάσεως της προθεσμίας που ζήτησε ο Δήμος είναι ακατανόητη, δεδομένου ότι η αίτηση αφορούσε ένα χρονικό

διάστημα μόνον ενάμισι μήνα και οφειλόταν σε γεγονότα όλως απρόβλεπτα. Πράγματι, η καθυστέρηση αυτή προκλήθηκε από ορισμένες καθυστερήσεις στις εργασίες αναδιαμορφώσεως των χώρων κοντά στους οποίους είχε εγκατασταθεί η εν λόγω υπηρεσία.

Ο προσφεύγων Δήμος δεν συμμερίζεται επίσης την άποψη ότι η αίτηση παρατάσεως της προθεσμίας έπρεπε να είχε υποβληθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, δεδομένου ότι, κατά την ημερομηνία εκείνη, δεν μπορούσε ακόμα να υπολογιστεί ακριβώς η έκταση της εν λόγω καθυστερήσεως. Με άλλες λέξεις, ο Δήμος, επί όσο χρονικό διάστημα θεωρούσε πραγματοποιήσιμη την ολοκλήρωση του σχεδίου εντός της αρχικώς ανακοινωθείσας προθεσμίας, συνέχισε τη δραστηριότητά του, αποφάσισε δε να ζητήσει την παράταση μόνον όταν βεβαιώθηκε για την ακριβή έκταση της καθυστερήσεως.